

MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 51 (IANUARIE - FEBRUARIE 1998)

STATUL MAJOR AL MARINEI MILITARE
MARINA ROMÂNĂ
REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 51
 IANUARIE-FEBRUARIE
 1998

COLEGIUL DE REDACȚIE

Redactor-șef:

Comandor Ioan DAMASCHIN,
Secretar general de redacție:

Lt. col. Costin CONSTANDACHE,
Redactor:

Căpitan Costel SUSANU,
 Bogdan DINU

Corector: Floare BRÂNZĂ,

Fotoreporter: Valentina CIUCU

Dactilografiere: CÂRCEANU Rodica

REDAȚIA:

Cercul Militar Constanța
 str. Traian nr. 29

041-618127, 615700/238

ABONAMENTE se fac prin oficiile poștale și sucursalele RODIPET S.A.; revista se află la poziția 5043 din Catalogul publicațiilor.

Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - P.O. BOX 33-57, FAX 0040-1-2226407 sau 2226439, TELEX 11995, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București - ROMÂNIA.

COPYRIGHT: este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei (revista „MARINA ROMÂNĂ”).

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Manuscrisele nu se înapoiază.

Culegere text realizată la:

Centrul de Calcul
 al Marinei Militare
 Operator calcul: Ana RUSU

ISSN - 1222-9423

B-18498/4

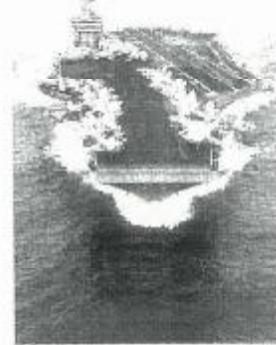
Din SUMAR:

- Distrugătorul «MĂRĂȘEȘTI» - «solia» României în Atlantic - pag. 4

- Parteneriatul pentru Pace PHIBLEX RO-'97 - pag. 6
- «ALBATROSUL» gata să-și ia «zborul» pe mări și oceane - pag. 10
- Jurnal de bord pe caiet studențesc - pag. 13
- Profeslunea mea - știință - pag. 15

- Navigatori în labirintul cunoașterii - pag. 16

- Istoria și civilizația Mării Negre - pag. 18
- Respirația spirituală a mărilor - pag. 22
- Compatibilitatea electromagnetică și România - pag. 24

- U.S. Navy pe traectoria secolului XXI - pag. 25

Tehnoredactare computerizată la
EDITURA EUROPOLIS CONSTANȚA

041-691711

tehnoredactor: Gabriela ALGASOVSCHE

Tiparul executat la EUROPRESS'94

041-622527

COPERTA I: Scafandi participanți la aplicația „PHIBLEX RO-'97”

COPERTA IV: Nava-școală „ALBATROS”

O opțiune strategică pentru promovarea intereselor naționale

Menținerea stabilității și echilibrului internațional prin promovarea păcii este un obiectiv care se impune tot mai mult ca o consecință a situației politico-militare actuale și de perspectivă iar participarea statelor la operațiunile multinaționale de menținere a păcii s-a conturat, deja, ca o modalitate eficientă de gestionare a crizelor.

România a fost prima țară est-europeană care, la 26 ianuarie 1994, a semnat documentul - cadru al Parteneriatului pentru Pace, iar la 14 septembrie primul Program Individual de Parteneriat între România și NATO, ca principal document de lucru în comun. Semnarea acestor documente a vizat, în primul rând, implicarea activă a României în procesul de stabilitate și securitate în zona de interes și în Europa, în general, și trebuie privită ca inițiativă care lînește de promovarea propriilor interese naționale și nu ca expresie a unor imperitive ale organizațiilor internaționale.

Marina Militară a României a reusit, într-un timp foarte scurt, să-și adapteze forțele maritime și fluviale pentru a participa la operațiuni de menținere a păcii, urmărind identificarea și realizarea unor obiective de interoperabilitate, specifice acțiunilor navale:

- comanda, controlul și comunicațiile în operațiunile de căutare și salvare;
- dotarea cu echipamente de comunicații compatibile;
- pregătirea echipelor medicale pentru operațiuni specifice;
- realimentarea în porturi și pe mare;
- cerințe lingvistice pentru ofițerii de stat-major;
- folosirea procedurilor și tehnologiei NATO pentru comunicării.

Pe parcursul Programului de Parteneriat desfășurat până în prezent, Marina Militară a participat la aplicații tactice organizate și conduse de diferite comandanțamente NATO sau naționale, pe tematici referitoare la operațiuni de menținere a păcii, căutare-salvare pe mare, evacuarea necombatanților, lupta antisubmarin, antiaeriană și antinavă, operațiuni de impunere și menținere a embargoului.

România și-a asumat cu succes rolul de țară-gazda

pentru desfășurarea unor importante aplicații internaționale la care au participat forțe navale aparținând statelor membre NATO sau partene: "COOPERATIVE RESCUE", "DUNAREA '95", "COOPERATIVE PARTNER '96", "CLASICA '96", "DUNAREA '97", "PHIBLEX RO-'97". Nave ale Marinei Militare au executat măsuri de instrucție în Marea Mediterană și Oceanul Atlantic iar numeroase nave ale flotelor militare din Anglia, Belgia, Egipt, Franța, Germania, Grecia, Italia, Olanda, S.U.A., Turcia, Uruguay au desfășurat exerciții comune în Marea Neagră cu nave ale Marinei Militare a României, majoritatea efectuând și escale în portul Constanța. Exercițiile comune au fost de tip PASSEX și au avut ca scop antrenarea echipajelor în domeniul comunicațiilor navale radio și vizuale, manevrelor tactice, căutare-salvare, descoperirea și menținerea contactului cu jumătatele aeriene și navale, transfer de materiale ușoare, ajutorul navelor avariante în mare și remorcaj.

În cadrul Programului de Parteneriat un mare număr de ofițeri români au fost observatori la diferite aplicații, au urmat cursuri de specializare în domeniul operațiunilor navale în diferite țări membre ale Alianței și au participat efectiv la seminarii și ateliere de lucru care au avut ca tema principale operațiunile navale, comunicațiile maritime, misiunile de menținere a păcii, impunerea embargoului și prevenirea poluării.

În acest număr al revistei "MARINA ROMÂNĂ" vă prezentăm concluziile ultimei aplicații desfășurate în anul 1997 pe teritoriul României – "PHIBLEX RO-'97" - și vom încerca să reflectăm perspectiva apropiată a participării distrugătorului "MĂRĂȘEȘTI" la aplicația multinațională "STRONG RESOLVE '98", acțiuni care contribuie la asigurarea premselor realizări eficiente a condițiilor de compatibilitate și interoperabilitate cu forțele Alianței.

Căpitan Costel SUSANU

Urcăm la bordul distrugătorului "MĂRĂŞEŞTI" aflat (la data documentării - stârșitul lui ianuarie) în docul uscat al Santierului Naval Constanța. Nava amiral a Marinei Militare oleră, acum, "îmbrăcată în haină de lucru" o imagine diferită de coa

ambarcarea a 2 elicoptere, dotarea cu instalări de comunicare cu elicopterele și, lucrul cel mai important - instalarea la bord a unei stații de radiolocație "de ultimă generație" în tehnica mondială. De asemenea s-au montat două instalări frigorifice de mare capacitate. Așadar, nava nu numai că și-a "ajustat" în mod apreciabil "ținuta" ci-putem spune cu modestă mândrie - "a intinerit".

O contribuție deosebită la această activitate au avut, alături de specialiști și muncitorii săntierului, oamenii naveli, din toate compartimentele, care s-au implicat direct într-un efort ce-i onorează, în munca de realizare a unor reparații și dotări noi, de înaltă calitate. Între aceștia amintim oamenii de la punte, conduși de șeful de echipaj, maistrul militar cl.I Gheorghe MARICA, colectivul căpitan-comandorului Nicolae OTELEA, șeful mecanic

a Marinei Militare și-au adus și specialiștii Bazei de reparații a marinei, conduși de comandor ing. Ion BAZAVAN și cei ai Direcției Hidrografice (omologarea aparaturii de navigație).

Astfel, în câteva zile, nava urma să lasă din sănier (fapt ce probabil s-a petrecut până la apariția acestor rânduri) și să efectueze mai multe zile de probe pe mare (anduranță) îndeplinind un exercițiu cu tema "Apărarea comunicațiilor pe drumul mătăsii". Aceasta urma să fie o mică "uvertură" înainte de plecarea într-o misiune deosebit de onorată, ce a fost încredințată distrugătorului "MĂRĂŞEŞTI", în cadrul "Parteneriatului pentru Pace". Astfel, nava va participa la aplicația de mare ampleor "STRONG RESOLVE '98" a forțelor navale NATO, ce are loc în perioada 6-23 martie în Atlantic, mai exact într-un raion aflat la Vest de coastele Franței, în

Distrugătorul MĂRĂŞEŞTI - „solia” României în Atlantic, la „STRONG RESOLVE '98”

obișnuită. Punctile sunt "invadate" de echipe de lucru și materiale, în toate compartimentele se simte ritmul trepidant al activității ce și propune să finalizeze ultimele "detali" ale reparațiilor, înainte de revenirea navei pe mare.

În "haină de lucru", ca și nava sa, comandorul Dumitru PREDA, comandanțul lui "D 111" supraveghează reparațiile cu atenția specialiștilui și grijă gospodarului care dorește ca totul să fie temeinic făcut.

După cum ne spune "nava a traversat două binevenite perioade de reparații menite nu numai să o "mențină" în formă, ci să-i sporească considerabil dotările, încât să fie capabilă de performanțele așteptate. Astfel, în octombrie '97 s-au efectuat aspectarea (verificarea liniei axiale și a aparatului propulsor), curățarea corpului navei, revizia elicelor cu pas variabil. Acum, în perioada 12-22 ianuarie, au avut loc, în principal, revizii la sistemul de hidrolocație, amenajarea hangarelor și punctii eliport, pentru

(cunoscut, de altfel, în toată flota pentru competența sa) care a supravegheat și participat efectiv la reparațiile pompelor la motoarele auxiliare, la verificarea instalațiilor electrice etc. Din acest redutabil colectiv de specialiști amintim aici pe locotenentii BUCUR (electrician) și TINTEANU (vitalist), pe maiștrii principali Nicolae TEUSAN și Dumitru NEBLEA (aflat pe navă de la intrarea sa în serviciu).

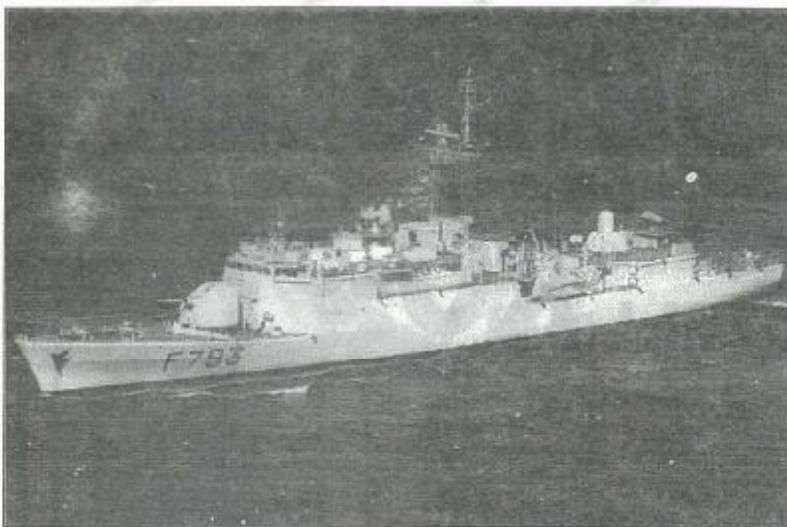
Un sprijin deosebit în această opera de "revigorare" a celei mai puternice nave

golful Biscaya. Domnul comandor Dumitru PREDA precizează că "MĂRĂŞEŞTI" este singura nava din sud-estul Europei învitată să participe la această aplicație la care vor lua parte peste 100 de nave, avioane, elicoptere și trupe de desant din țările NATO. Programul marșului, pe scurt, este: 19 februarie - plecarea din Constanța, 28 februarie - sosirea la Lisabona, 4 - 6 martie - escală la Brest pentru consultări cu parteneri, 6 - 23 martie - aplicații în Biscaya, 23 - 25 martie - bilanțul la Lisabona și apoi marșul de întoarcere.

Întregul echipaj este conștient de răspunderea ce-i revine și onorat de misiunea ce ne-a fost încredințată. Aceea de a fi demnă solie a României, a Marinei Române, de a demonstra competența și capacitatea marinilor români, de a fi parteneri de încredere pentru colegii din celelalte flote participante la "STRONG RESOLVE '98".

**Locotenent-colonel
Costin
CONSTANDACHE**

În perioada 13 - 16 Ianuarie 1998 a avut loc vizita fregatei franceze "Commandant Blaison" la Constanța. Programul vizitelor a cuprins primirile la Statul Major al Marinei Militare, vizitarea Academiei Navale "Mircea cel Batrân" unde s-a disputat și un meci de fotbal (să menționăm și rezultatul de egalitate: 3-3), prezentarea Centrului de Scalări, depunerea unei coroane de flori la monumentele eroilor francezi și români din Cimitirul Central, alte

activități culturale și turistice. "Commandant Blaison" este a 13-a navă din clasa "D'Estienne D'Orves" și a intrat în serviciu în 1982. Nava este specializată în lupta antisubmarină în ape puțin adânci și este capabilă să îndeplinească următoarele misiuni: sprijin și protecție pentru submarinele nucleare lansatoare de rachete balistice; supravegherea și apărarea coastelor maritime naționale și a intereselor franceze în lume; contribuții la

rezolvarea crizelor, eventual într-un cadru internațional; participarea la misiuni în serviciul public. Date tehnice: lungime - 80,5 m; lățime - 10,3 m; deplasament - 1.350 tone; viteză maximă - 24 noduri; rază de acțiune la viteza de 15 noduri - 4.880 de mile. Armatament: un tun de 100 mm; 2 tunuri de 20 mm; 2 rachete Exocet MM 40; 4 tuburi lansători de rachete; 4 mitraliere de 12,7 mm. Propulsie: 2 motoare diesel SEMT - PIELSTICK, cu 6.000 CP fiecare. Echipaj: 8 ofițeri, 48 mașiniști militari, 40 marinari.

**Locotenent-comandor
Viorel IOAN**

Bon voyage „Commandant Blaison”!

Plecarea nave franceze "Commandant Blaison" către Odessa, după încheierea vizitei pe care a efectuat-o în portul Constanța, a prilejuit și desfășurarea în comun a unui exercițiu de tip PASSEX cu fregata 263, "V.Arm. ROSCA EUGENIU". Legat de această vizită, în calitate de ziarist militar și nu numai, nu pot să nu remarc modul cel puțin ciudat - ca să nu spun agresiv - în care s-a reflectat aceasta

într-unul din cotidienele locale. Dacă se poate împreună dezamăgirea autorului respectiv față de dimensiunile navei ("coajă de nucă" după cum o numește) nu putem fi de acord cu restul aprecierilor care vizează locul unde s-a desfășurat conferința de presă și care este catalogat drept "speluncă". Ziaristul respectiv ar trebui să știe că dimensiunile unei nave îndepărta destinația și misiunile pe care trebuie să le îndeplinească, iar interiorul unei nave de luptă nu este cel al unui hotel de pafru stele. Este îmbucurător faptul că asemenea aprecieri nu le vom întâlni niciodată în lumea marinilor militari, fapt subliniat și de căpitan-comandorul Ion Gagiu: "indiferent că sunt francezi, englezi sau americani, noi toți suntem marinari și fiecare, la adresa marinilor, în general, nu avem decât cuvinte de laudă".

Dincolo de această paranteză (necesară într-o lume a presei unde prea puține sunt luările de poziție în apărarea prestigiului Marinei Militare) trebuie să precizăm pentru cîlitorii noștri că nu întâmplător scriem despre acest exercițiu PASSEX, intrat demult în obișnuința echipajelor de la fregate și care nu mai ridică nici o problemă pentru nimeni. De data aceasta exercițiul a avut și alte semnificații. În primul rând este vorba de prima ieșire în mare a unei nave din divizionul fregate, pe anul 1998. Marsul - chiar dacă a durat ceva mai puțin de 6 ore - a fost un bun prilej de verificare a nivelului de pregătire al ofițerilor și echipajului. În al doilea rând - după cum ne spunea căpitan-comandorul Gheorghe Ungureanu, comandantul navei - este pentru prima dată când fregata 263 execută un astfel de exercițiu cu o navă străină. Este vorba de nava în sine și nu de echipajul ei, care, prin

Bogdan DINU

continuare în pagina 8

PHIBLEX RO-97

Programul activităților incluse în Parteneriatul pentru Pace în anul 1997 a fost foarte consistent, atât în ceea ce privește numărul acțiunilor de pregătire și antrenare în comun, cât și diversitatea acestora. În acest context, un loc special îl ocupă activitățile bilaterale româno-americane, iar "PHIBLEX RO-97", exercițiu desfășurat în perioada 6-16 decembrie, este un argument serios în sprijinul ideii că, în plan militar, parteneriatul strategic cu S.U.A. are o substanță deosebită.

A fost a 11-a activitate de instruire comună din anul 1997, pregătită într-un timp foarte scurt, ea nefind inclusă în planul inițial.

Exercițiu a avut ca scop destăruarea activităților de pregătire comună la nivelul subunităților amfibii, acțiuni speciale și distrugeri sub apă. S-au executat trageri de luptă reale cu armamentul de infanterie, trageri din elicoptere asupra fișelor terestre, acțiuni de minare-deminare și cercetarea zonei poligonului Babadag cu ajutorul avioanelor fără pilot. Forțele participante din partea S.U.A. au sosit în portul Constanța la bordul a două nave de debarcare:

- USS „SHREVEPORT”, intrată în

serviciu în 1970, are deplasamentul de 18.000 tone, lungimea 170 m, lățimea 33 m și viteză maximă 21 Nd. Echipajul este format din 30 de ofițeri și 390 subofițeri și marinari, pentru această misiune fiind ambarcați și 200 de infanteriști marini. Propulsia este asigurată de două turbine care dezvoltă 12.000 CP fiecare iar generațoarele pot asigura alimentarea cu energie electrică a unui oraș cu 26.000 de locuitori. Nava deține recordul mondial pentru cea mai rapidă tranzitare a Canalului Suez (7 ore și 45 minute), pe 16 august 1984. Capacitatea logistică poate asigura subzistența a 1.500 de oameni timp de 60 de zile și o autonomie de 10.000 Mm.

Comandorul H. Denby Starling a predat comanda navei, pe 11 decembrie 1997, comandorului Michael R. Grootousen, în cadrul unui ceremonial specific, desfășurat în premieră în apele teritoriale românești.

- USS „OAK HILL”, are ca misiune principală aンドочера, transportul și lansarea navelor de debarcare pe perna de aer (LCAC-Landing Craft Air Cushion) ale US Navy precum și altor nave sau vehicule amfibii cu echipajele lor și infanteriștii marini, în zonele de conflict. A intrat în serviciu în anul 1996, are

deplasamentul de 16.400 tone, lungimea 183 m, pescuit 6 m, viteză maximă 20 Nd. Echipajul este format din 22 ofițeri și 327 subofițeri și marinari având, de asemenea, ambarcați 200 de infanteriști marini.

Nava are 11 punți, o suprafață de 5.070 m² pentru vehicule și două elicoptere CH-53E pentru transfer de personal și materiale. Poate acționa ca navă de control principal în timpul unui asalt amfibiu. Comandorul Michael A. Durnan este comandantul navei încă de la lansarea acesteia la apă, în luna iunie 1994.

Cele două nave de transport desant sunt dotate numai cu armament defensiv, antiaerian și anti-submarin.

Zona de operații - poligonul Babadag

Poligonul Babadag se află la 80 Km N Constanța, pe malul lacului Razelm și are o suprafață de 2.400 hectare, inclusiv zona de siguranță. Sectorul de tragere are lățimea de 700 m, adâncimea 12.000 m și oferă posibilitatea executării tragerilor reale cu armamentul de infanterie, artillerie, tancuri și aviație.

USS SHREVEPORT

Operațiunile de menținere a păcii de tipul celor la care a participat și România, în ultimii 7 ani, debutează, de regulă, cu pregătirea unei zone de debarcare de către forțele specializate în acest scop - subunități de cercetare, de Infanterie marină și de parașutisti.

La "PHIBLEX RO-97" au participat 400 de infanteriști marini din 24-MEU (Marine Expeditionary Unit) și o subunitate de infanterie marină (120 militari) din Corpul 9 Armată, care au acționat în comun conform scenariului unui dezastru în condiții de temperatură scăzută. S-au executat trageri demonstrative cu muniție de război, folosindu-se armamentul din dotarea 24-MEU:

- aruncătorul de grenade de 81 mm, cu tragere indirectă, este folosit în sprijinul cu foc al ofensivel și are raza de acțiune de 4.700 m;

- aruncătorul de grenade de 60 mm, aflat în dotarea plutonului de pușcași marini, are raza de acțiune de 3.500 m;

- mitraliera M2, calibrul 50 mm, cu distanță maximă de tragere la 1.800 m, poate fi instalată și pe vehicule de assalt;

- mitraliera M-240G, calibrul 7,62 mm, are distanță maximă de tragere la

1.000 m și poate fi instalată pe vehicule sau pe tancuri;

- lansatorul de grenade de 40 mm MK-19, este o armă automată portativă care, de regulă, este montată pe vehicule și are distanță maximă de tragere la 1.500 m.

Adaptarea rapidă la caracteristicile tehnico-lactice ale armamentului din dotarea pușcașilor marini americanii nu a constituit o problemă pentru subordonatii generalului de brigadă **Constantin Zeca**, comandantul Corpului 9 Armată, care a fost și codirectorul exercițiului. La rândul lor, americanii au avut ocazia să testeze calitățile armamentului românesc și au apreciat colaborarea dintre militarii celor două forțe armate, care permite dezvoltarea limbajului comun în procedurile de abordare a unor astfel de misiuni. De fapt, singurul lor "inamic" a fost frigul, nefiind familiarizați cu condițiile de temperatură scăzută.

VIP - day

"Ziua personalităților" a fost 10 decembrie 1997, când "zona de operații" a fost vizitată de către generalul de divizie dr. **Constantin Degeratu**, secretar de stat și șef al Statului Major General și contra-amiralul **Traian Atanasiu**, șeful Statului Major al Marinei Militare. Împreună cu comandantul Grupului de Servicii și Sprijin al 24-MEU, locotenent-colonel **Brian Tonnakliff**, s-a vizitat tabăra româno-americană, dispozitivul de evacuare a necombatanților și expoziția de tehnică militară și armament.

După expunerea concepției exercițiului, prezentarea poligonului și a programului acțiunilor, s-au executat tragerile de luptă demonstrative. La Constanța a fost vizitată nava de desant "SHREVEPORT" și au fost prezentate concluziile exercițiului "PHIBLEX RO-97", în cadrul unei conferințe de presă organizate la Statul Major al Marinei Militare.

Şeful Statului Major General a subliniat faptul că "există diferențe reale între nivelul de pregătire al militariilor români și ai oaspeților noștri, care provin din diferențele de înzestrare, de resurse alocate pentru instruire și, mai există o diferență, care rezidă din faptul că absolut toți militarii americani sunt de profesie, în timp ce o parte din militarii noștri sunt recrutați

obligatoriu. Dorința de a învăța este, însă, firească și ne strădum să exploatăm această oportunitate".

A fost evidențiat, de asemenea, rolul cooperării în îndeplinirea obiectivelor de interoperabilitate, "PHIBLEX RO-97" fiind "un bun prilej pentru colegii americani să înțeleagă exact la ce nivel ne aflăm, ce experiență avem și care sunt domeniile în care ne-ar putea acorda o mai eficientă asistență. Au avut ocazia să-și antreneze oamenii în condiții și zone inedite, să-și testeze capacitatea de adaptare la infrastructura militară și să identifice puncte comune prin care putem dezvolta programe de perfecționare a acesteia. Pentru militarii români este un avantaj deosebit faptul că pot vedea la față locului experiența unui corp de elită din cadrul forțelor armate americane - trupele de infanterie marină".

Comandorul H.D. Starling este convins că "cel mai mare beneficiu îl reprezintă stabilirea relațiilor interumane și ospitalitatea deosebită. Nu există ocazie mai bună, pentru forțe militare apartinând de țări diferite, de a se cunoaște mai bine, decât instruirea comună, concretă, în teren".

Fără puține țări în jurul Mediteranei unde se poate face instrucție în condiții de temperatură scăzută, locotenent-colonelul J.M. Scepurek din 24-MEU a apreciat exercițiul din România ca fiind foarte util deoarece au fost adaptate procedurile pe care le folosesc de regulă și a avut ocazia să constate că "românii sunt profesioniști, nerăbdători să învețe și să ne înstrulască și pe noi iar echipamentul, armamentul și tehnica au fost la înălțime și foarte bine întreținute".

Căpitan Costel SUSANU

continuare în pagina 8

urmare din pagina 4

Bon voyage...

roata pe celelalte nave, a luat parte la multe alte asemenea exerciții. Să menționăm, în sfârșit, faptul nu lipsit de importanță că pe navă au fost prezenti și patru tineri locotenjeni de la Midia, care au luat parte pentru prima dată la un astfel de exercițiu. Prezența lor pe navă a avut drept scop inițierea și familiarizarea cu un asemenea exercițiu, astfel încât la încadrarea lor pe una din navele divizionului să se poată integra rapid în echipajul respectiv. Alături de ei s-au aflat și alți comandanți de nave și ofițeri din divizion și de la brigadă ceea ce a dat nastere, pe parcursul marșului, la realizarea unui folositor schimb de aprecieri și păreri din care tinerii ofițeri nu au avut decât de câștigat.

Desfășurarea exercițiului - stabilirea de comunicări și evoluția în formăție a navelor - nu a ridicat nici o problemă, profesionalismul "hăieilor de la fregate" fiind dovedit încă o dată. O recunoaștere indirectă a acestui lucru a venit și din partea casperilor francezi cara, la încheierea exercițiului, au transmis prin radio un "la revedere" chinuit, dar totuși în română și pe care noi am luat-o ca o apreciere.

Pe drumul de întoarcere în portul militar am solicitat căpitan-comandorului Ion Gagiu, comandanțul marșului, câteva aprecieri asupra desfășurării exercițiului. Amabil, ca întotdeauna, comandanțul divizionului a ținut să precizeze: "La sfârșitul acestui exercițiu apreciez că sarcinile au fost îndeplinite în totalitate, că în prima ieșire din acest an de instrucție echipajul s-a comportat bine și fiecare și-a îndeplinit rolul pe care-l are la bordul navei, iar misiunea a fost îndeplinită cu succes. Partenerii francezi cu care am desfășurat exercițiul au avut cuvinte de apreciere, aceștia exprimându-si speranța că vom realiza în viitor și alte exerciții împreună în Marea Neagră sau chiar în Mediterana".

urmare din pagina 7

„Reșița, un oraș de lângă București!”

Vizita pe USS "SHREVEPORT" ne-a oferit și o surpriză, ziariștii întâlnindu-l la bord pe românul Marius Ursescu, înrolat în U.S. Navy în anul 1996. Stabilit în S.U.A., cu familia, de la vîrstă de 6 ani, vorbește greu românește și este vizibil timorat de avalanșa de întrebări ce se revrasă asupra lui. Este convins că Reșița, orașul natal, se află lângă București și ar vrea să-l viziteze dar "nu cunoaște drumul până acolo". Echipajul fiind foarte eterogen în privința naționalităților ce-l compun, nu a avut probleme speciale de adaptare și speră să facă o carieră îndelungată în marină.

Programul activităților comune a inclus și antrenamente pentru distrugeri sub apă, echipamentele americane de scufundare fiind testate în premieră de către grupa de scafandri

PHIBLEX RO-97

din subordinea căpitan-comandorului Constantin Bengheș.

Exercițiile de tipul "PHIBLEX RO-97" permit militarii români un acces rapid la procedurile de planificare și desfășurare a operațiunilor de gestionare a crizelor precum și dezvoltarea limbajului comun de comandă și stat major. Ca efect imediat, experiența acumulată cu această ocazie va fi foarte utilă pentru organizarea și desfășurarea aplicației "STRONG RESOLVE '98", la care România va participa cu distrugătorul "MĂRĂȘEȘTI".

Înaintări în grad în Marina Militară

CONTRAAAMIRAL ION VOCHIȚU

Prin Decretul preșidential nr. 609 din 27 noiembrie 1997, începând cu 1 decembrie 1997, comandorul ION VOCHIȚU, locuitor al șefului Statului Major al Marinei Militare, a fost înaintat la gradul de contraamiral.

Contraamiralul ION VOCHIȚU s-a născut la 16 martie 1947, în orașul Râmnicu-Vâlcea. După absolvirea Liceului Militar „DIMITRIE CANTEMIR”, din Breaza, a urmat în perioada 1964 - 1968 cursurile Școlii Superioare de Ofițeri de Marină, specialitatea navigație.

La absolvire a fost repartizat ca ofițer cu navigația pe Dragorul de Bază 16, iar începând cu anul 1972 a fost numit specialist cu navigația la aceeași unitate de nave dragoare.

În perioada 1974 - 1976 a urmat cursurile Academiei de Înalte Studii Militare - Facultatea de Arme, Secția Marină.

După absolvirea Academiei a fost numit comandanț al Dragorului de Bază 15, iar în perioada 1977 - 1982 a funcționat ca asistent la catedra de navigație din Institutul de Marina „MIRCEA CEL BĂTRÂN”. Calitățile de bun stat-majorist l-au recomandat pentru a ocupa o funcție în Comandamentul Marinei Militare urcând treptele ierarhice ca șef de birou și apoi șef al unei importante secții până în anul 1994, când a fost numit șef de stat major al Academiei Navale „MIRCEA CEL BĂTRÂN”. Începând cu anul 1995 contraamiralul ION VOCHIȚU a fost numit locuitor al șefului Statului Major al Marinei Militare coordonând, printre altele, în mod direct, pregătirea pentru luptă și învățământul de marină.

Pe parcursul carierei, domnul contraamiral ION VOCHIȚU a urmat o serie de cursuri de perfecționare, cele mai importante fiind: Cursul postacademic de marină în anul 1985, Cursul postacadamic - profil unic, în anii 1989 - 1990, Curs de

limba engleză în Marea Britanie, 1995 și Colegiul Național de Apărare în 1997.

Fîind persoana cea mai autorizată în domeniu, l-am adresat două întrebări la care domnia sa a avut amabilitatea să ne răspundă:

- Cum caracterizați anul 1997 din punct de vedere al pregătirii pentru luptă?

- Cum poate fi caracterizat un an în care bugetul alocat a fost de numai 36% din cel solicitat? Evident, un an de „superusteritate”. Nu este un secret pentru nimeni că bugetul influențează direct „resursele” pregătirii pentru luptă: combustibil, muniții, baza materială pentru instrucție. Declar, privite prin această prismă, resursele au fost sărace și nu au permis îndeplinirea planului în totalitate. Astfel, nu s-au putut realiza decât 48% din numărul ieșirilor pe mare necesare și 50-70% din misiunile de foc și aplicațiile planificate. Pozițiv este însă faptul că ceea ce se-a făcut s-a făcut bine. și aceasta datorită competenței și profesionalismului ofițerilor și maistrilor militari implicați în procesul pregătirii pentru luptă. Înțelegerei de către aceștia a necesității folosirii cu eficiență maximă a puținelor resurse pe care le avem la dispoziție.

- Cum credeți că se va desfășura în anul 1998?

- Este o întrebare foarte grea. Desigur, datele care se prefigurează pentru 1998 preconizează un buget mult mai mare decât cel din 1997. Ar însemna să fim lipsiți de realism dacă

am crede că pentru Marina Militară vor fi rezolvate problemele privind pregătirea pentru luptă. Trebuie să ținem seama că baza materială a instrucției are reale nevoi de fonduri pentru aducerea în parametri. În plus, tehnica de la bordul navelor de luptă necesită tot mai multe intervenții pentru menținerea în eficiență (în condițiile neîndeplinirii planurilor de reparații din anii trecuți). În aceste condiții eforturile vor fi direcționate către următoarele obiective:

- asigurarea condițiilor de pregătire a forțelor participante la programul „Parteneriat pentru Pace” și celor destinate îndeplinirii unor misiuni U.E.O.;

- menținerea capacitatii de luptă a unităților prin executarea misiunilor de foc specifice în cadrul ieșirilor pe mare, fluviu și în taberele de instrucție;

- asigurarea parcurgerii în totalitate a activităților de pregătire până la nivel navă (companie);

- executarea ieșirilor pe mare pentru instruirea „echipajelor” și nu realizarea unui număr de ieșiri pentru fiecare navă. În acest sens navele operative vor ieși pe mare cu echipajele complete;

- întreținerea și modernizarea bazelor materiale a instrucției.

Cred că obiectivele propuse sunt realiste (desi modeste) și vor putea fi realizate cu fondurile ce vor fi alocate în cursul anului 1998.

*Comandor
Ioan DAMASCHIN*

„ALBATROSUL” – GATA SĂ-ŞI IA „ZBORUL” PE MĂRI ŞI OCEANE

Înățământul de marină a aniversat, nu cu mult timp în urmă (17 noiembrie 1997), 125 de ani de la semnarea actului de naștere a primei școli destinate pregătirii de specialitate a viitoarelor cadre de marină. La numai 10 ani de la acest memorabil eveniment – 1882 – sosea în țară de la șantierele londoneze "Thames Iron Works" prima navă-școală – bricul "MIRCEA", menit să acomodeze cu viață la bordul navelor, cu navigația pe mare în general, pe tinerii cadeji și viitorii "bătrâni lupi de mare".

Despre necesitatea unei pregătiri complexe atât în plan teoretic cât și practic pentru studenți și elevii școlilor de marină nu consider necesar a se face o pledoarie, ea fiind relevată de însăși complexitatea vieții la bord. Plină de riscuri și servitul viață la bord în largul mării supune pe marinari la solicitări fizice, psihice și intelectuale duse, nu rareori, la limitele extreme ceea ce impune ca testarea acestor calități, calitățile marinărești, să se facă încă de la primii pași ai carierei. Acest lucru se poate realiza în excelente condiții la bordul navelor-școală.

La mijlocul anilor '70, când flota militară și comercială a României a cunoscut o dezvoltare fără precedent iar Institutul de Marină "MIRCEA CEL

BĂTRÂN", azi Academia Navală cu același nume, anual scotea câteva sute de absolvenți, s-a impus ca pregătirea practică a viitorilor ofițeri ai Marinei Civile să se efectueze la bordul unei nave specifice – o navă de transport. Această navă-școală a intrat deja în istorie, numele ei fiind NEPTUN – astăzi aflată în patrimoniul Institutului de Marină Civilă.

Academia Navală continuă să asigure condiții excelente realizării unui învățământ superior de marină performant, companiile de navegăție românești fiind interesate în mod deosebit să încredințeze destinele navelor lor absolvenților acestei prestigioase instituții. Cooperarea strânsă dintre aceste companii și Academia Navală, interesele comune pe care le au în adă garanții asupra sistemului de pregătire s-au materializat printr-un protocol semnat între instituția de învățământ și Compania de Navegăție NAVROM prin care se punea la dispozitie, începând cu 3 septembrie 1992, o navă de transport maritim ce urma să devină navă-școală.

Purtând numele ALBATROS, nava, cu un deplasament de 8.750 tdw, a intrat în Șantierul Naval Brăila pentru a fi reparată, modernizată și adaptată la condiția de navă de transport și navă-școală.

Amănunte despre aceasta am aflat la bordul navei de la comandant, comandorul ION ALEXANDRU.

Desfășurându-și întreaga carieră marinărească, de la absolvirea Școlii Superioare de Ofițeri de Marină (1968), la bordul navelor (excepție făcând perioada 1984 - 1986, când a urmat cursurile Academiei de Înalte Studii Militare), cu un stagiu de 3 ani în flota de pescuit oceanic, comandorul Ion ALEXANDRU s-a aflat, începând cu anul 1974, la comandă a nu mai puțin de 6 nave de diferite clase: Nava Hidrografică 112, Dragorul de Bază 15, Puatorul de mine 271, Fregata 263, Distrugătorul

Comandor Ion DAMASCHIN

continuare în pagina 12

VIVAT ACADEMIA!

„Viitorul Marinei merită sacrificiul prezentului!”

- Domnule prorector, vă rugăm să relevați obiectivele esențiale ce vor sta în atenția colectivului profesoral al Academiei Navale în anul 1998, în scopul creșterii calității procesului instructiv-educativ în cursul căruia se formează viitoarele generații de specialiști ai Marinei Române, ce se vor afla la bordul navelor, cu tricolor la catarg, la începutul mileniului trei.

- Doresc să încep să vă răspund menționând faptul că preocuparea pentru calitatea procesului de învățământ și stimularea spiritului creator constituie obiectivul nostru absolut prioritar pe care l-am afirmat, încă o dată, ca pe un crez tutelar, ca pe un angajament de onoare, și cu prilejul aniversării, în toamna trecută, a 125 de ani de învățământ superior de marină. În acest sens, în prezent are loc, în Academie, finalizarea documentelor pentru evaluarea academică periodică a instituției noastre, ce vor fi depuse la Consiliul Național de Acreditare - Evaluare. Acestea cuprind procedee și modalități specifice menite să asigure un climat universitar în cadrul căruia procesul de transmitere a cunoștințelor și de evaluare a pregătirii studenților, în cele două sesiuni (iarnă - vară 1998) să marcheze un continuu progres. Căci unde, decât în

în paralel (subordonat aceluiași obiectiv priorității) continuă procesul de perfecționare a personalului didactic, în special prin doctorate (în prezent 10 cadre ale Academiei sunt în ipostaza de finalizare a doctoratelor). Acest fapt are o implicație directă asupra calității procesului de învățământ, lucrările de doctorat, abordând probleme concrete ale marinei, adăugându-se bibliografie de specialitate și îmbogățind-o. Tot acestei emanării proprii de inteligență, exprimată în lucrări de specialitate, se adaugă și munca de cercetare științifică de

eficiență să să crească. Concret vom încerca, beneficiind de bunăvoiețea Statului Major al Marinei Militare și companiilor de navigație, cu care colaborăm - să corelăm planurile noastre de practică astfel încât studenții - atât cât este posibil - să fie repartizați nu pe nave ce staționează la cheu ci pe cele ce ies în mare, căci acestea sunt "amfiteatrul" ideal unde se învață meseria, unde se deprind pașii esențiali în profesia de marină.

- Ce deziderate sperați să se împlinească în 1998?

- Continuarea procesului de informatizare al Academiei - dotarea cu tehnică de calcul compatibilă, la nivel de catedre. Căci specialiști foarte buni există, atât la Centrul de calcul al Academiei cât și la

catedre, dar tehnica trebuie adaptată cerințelor actuale, aceasta fiind o investiție esențială pentru viitor. Căci, cred eu, cu toatăusteritatea bugetului de tranziție, nu trebuie să sacrificăm viitorul. Iar viitorul - ca și viitorul ofițer de marină - nu poate fi conceput fără computer, fără o serioasă informatizare. De asemenea, sperăm să finalizăm lucrările de amenajare a Bibliotecii universitare a Academiei și achiziționarea de carte de specialitate - ambele atât de necesare.

- Încheiem, rugându-vă să ne răspundeți la o întrebare ce vă vizează direct. Cu ce sentiment

Locotenent-colonel Costin CONSTANDACHE

continuare în pagina 12

Interviu cu prof. univ. dr. comandor Viorel MAIER, prorectorul Academiei Navale „MIRCEA CEL BĂTRÂN”

care, în Academia Navală, ținem cont în mod deosebit, aceasta fiind o tradiție. În prezent se află în curs de editare nou număr al Buletinului științific al Academiei ce va cuprinde o valoroasă contribuție științifică, rezultată în urma celei de-a XV-a Sesiuni științifice ce a marcat evenimentul din toamna trecută. Aceasta s-a concretizat prin cele peste 200 de comunicări științifice realizate atât de cadrele Academiei cât și de marcante personalități ale vieții științifice și universitare, din întreaga țară.

- Ce ne puteți spune despre modul în care se va desfășura practica de vară a studenților?

- Dorim ca, în 1998, practica studenților la navele militare și civile să fie organizată astfel încât

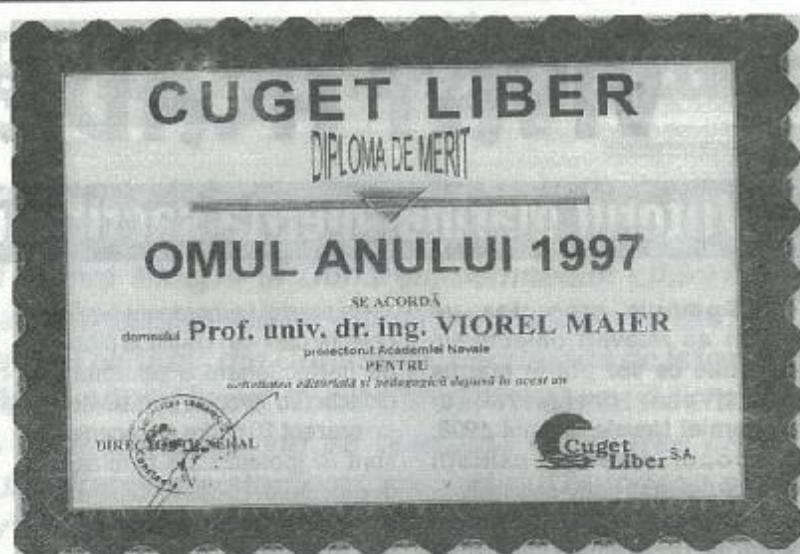
ați primit, la sfârșitul lui decembrie 1997, Diploma de merit "Omul anului 1997" pentru activitatea editorială și pedagogică depusă în anul trecut, conferită de cotidianul CUGET LIBER, singura diplomă acordată unui cadru universitar din Constanța?

- În primul rând am considerat că este onorată Marina Militară a cărei Academie Navală este, de altminteri, pe departe instituția cu cea mai veche tradiție în învățământul superior din această parte a țării. Iar pentru mine, desigur că a fost o surpriză plăcută.

urmare din pagina 10

MĂRĂSEȘTI și, finalmente, nava ALBATROS. Aceasta îi dă dreptul să spună, autoironizându-se, nu fără ostentatie, într-un autentic jargon marinăresc, că a prins deja "patru straturi de scoică pe burtă".

Dialogul este deosebit de antrenant. Cu un veșnic zâmbet jovial-ironic (pe care i-l cunosc de aproape trei decenii) purtând pe chip o pronunțată "amprentă de vânt", specifică marinilor cu ani îndelungați la bord, "bătrânul lup de mare" cu părul grizonat (dar fără lulea și barbă) ne pune la dispoziție principalele caracteristici tehnice ale navei: deplasament 8.750 tdw, lungime - 131 metri, lățime - 17 metri, pescaj - 8,1 metri, capacitate de încărcare - 11.000 metri cubi, mărfuri generale, autonomie - 16.000 Mm, viteza - 15 Nd,

aparatură de navigație prin satelit.

Nava corespunde standardelor internaționale și cerințelor impuse de Registrul Naval Român în ceea ce privește aparatura de la bord, de navigație și legătură, salvarea vieții pe mare, instalații de vitalitate și poate naviga în orice zonă a globului.

Fiind o navă-școală aceasta are și dotări specifice, adecvate scopului, pentru cazare și învățământ, în cabine de 1-4 cușete, careuri, cabinet medical și stomatologic.

Un fapt care nu este lipsit de importanță (și încă ce importantă): nava va efectua transporturi de marfă, practica studenților se va efectua condiționat de efectuarea acestor transporturi (și nu invers) ceea ce înseamnă, de fapt, că se vor obține sume de bani atât de necesare în perioada de austerație bugetară pe care o traversăm.

Dacă din punct de vedere tehnic ALBATROSUL își poate lua "zborul" în orice moment, pe mari și oceane, totuși această navă, foarte bine întreținută, de altfel, de un echipaj format din cadre militare și civile, mai are încă legăturile la mal. De ce? Explicațiile date de comandant au fost mai puțin clare, fiind vorba de "diverse hărții de atașat la dosarul (voluminos) navei". O fi greu? O fi ușor? Întrebări hamletiene. Dar dacă zicala spune: "călătorului îi stă bine cu drumul", noi spunem: "vaporului îi stă bine cu marea largă". VÂNT BUN DE PUPA, ALBATROSULE!

Trei luni de practică marinărească pe nava militară italiană „SAN GIUSTO”

Navigând în Egee și Măditernană

După o escală de trei zile la Istanbul, timp în care am avut posibilitatea să admirăm vestigiiile istorice ale acestui mare oraș al lumii și, totodată, să simțim "pulsul" alert al vietii sale contemporane, oscilând între "polii" european și oriental, în dimineața zilei de 5 august pornim din nou la drum. Navigăm în ape pe care le-am mai străbătut în iulie – Marmara și, prin Dardanele, din nou în Egee...

06.08. Am început ziua cu o gardă de la orele 04-08 (squadra lavoro – "echipa" de muncă) dar am găsit, totuși, timp să fac 2 poze cu un splendid răsărîl de soare deasupra insulei Andros. Navigăm spre Tunis și am început să ne facem planuri – cu ajutorul pliantelor de la bord – privind obiectivele prioritare de interes. Ora 18.40 – începem un exercițiu de debarcare în raza insulei Milos, care decurge asemenea celui din Sardinia, despre care am relatat deja. Exercițiul s-a desfășurat foarte bine, dovedă că repetiția... e mama învățăturii.

07.08., ora 10.31. Tocmai s-a terminat un exercițiu de abandonare a navei. Mâine voi fi de serviciu la motoare (C.O.P.). Adevărul e că sunt curios cum e acolo, chiar dacă toti spun că e foarte greu datorită căldurii și zgromotului. Seară, în apele din zona muntelui Etna, are loc un exercițiu de apunțare a unui elicopter. Exercițiul continuă până târziu, în noapte (s-au făcut circa 20 de apunțări).

08.08., ora 21.30. Astăzi am făcut de serviciu la motoare și nu am ieșit decât seara pe punte; într-adevăr dificultățile despre care vorbeau colegii se confirmă dar, dacă te adaptezi, nu sunt insuportabile. Mâine dimineață vom sosi la Tunis și nerăbdarea noastră de a pune piciorul pe pământul Africii este explicabilă...

Tunis și... „umbra“ Cartaginei

Am acostat dimineață, pe 9 august, în portul Goleata deoarece portul Tunis, care se află cam la 2 km de coastă, este legat de mare printr-un canal cu adâncime relativ mică, înălțabil pentru nava noastră. De-

JURNAL DE BORD... PE CAIET STUDENȚESC

Continuăm să publicăm astăzi spiculuri din jurnalul de bord al unei dintre studenții Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN" care, împreună cu alți patru colegi, a efectuat, timp de trei luni (28 iunie – 4 octombrie 1997), practica marinărească la bordul navelui militare italieni "SAN GIUSTO".

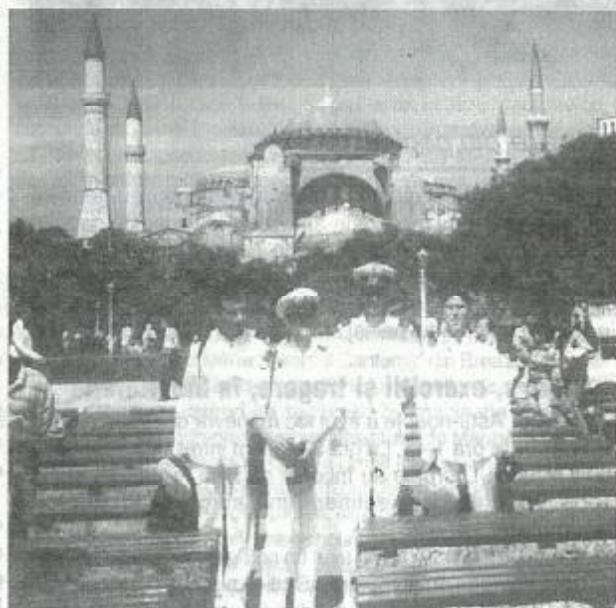
abia după-amiază am coborât de pe navă și am plecat spre Tunis (se poate merge cu trenul sau cu mașina). Bineînțeles că țintă preferată o constituie celebrele vestigii ale Cartaginei, înfloritorul oraș antic, care a avut un sfârșit aşa de dramatic. Gazele tunisiene ne-au condus la muzeul Cartaginei, aflat pe o înălțime ce domină zona.

Muzeul este mic și conservă câteva vestigii (coloane, ziduri, amfore) între care și statui și mozaicuri de epocă romană. Este tot ce a mai rămas din strălucirea anticei cetăți-port. Toată aria – impunătoare ca dimensiuni – a fostei Cartagine, este acoperită acum cu vile de lux, cu excepția teatrului antic (amfiteatru) și termelor romane – unele dintre cele mai mari din fostul imperiu al strămoșilor noștri comuni (ai noștri, ai românilor și ai colegilor italieni).

Din păcate vizita a fost foarte scurtă, rezervându-se mai mult timp pentru... bazar.

10.08. Astăzi am fost de gardă între 16 și 24.

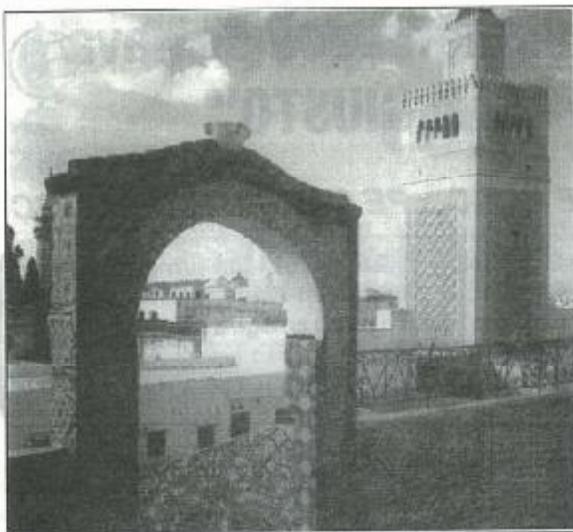
11.08. Amplăcat încă de dimineață să vizităm Tunisul, parcurgând autostrada paralelă cu canalul ce leagă Goleata de portul Tunis. Peisajul este inedit pentru noi: porțiuni de șes alternează cu munți abrupti care

tănesc, parcă, din câmpie, iar vegetația este mult mai bogată decât în Israel sau Turcia. Peste tot sunt copaci și, din loc în loc, plantații de viță de vie și măslini. Nimic nu amintește, pe coastă, de marele deșert ce se întinde în interior. Trecem prin micul oraș Nabeul, iar la 10.20 plecăm spre Hammamet, o stațiune de vacanță, cu hoteluri și vile luxoase, așezate de-a lungul unei plaje pe care am mers și noi, adăugându-ne numeroșilor turisti și localnici... Apa mării e foarte sărată (37 la sută, față de 17, în Marea Neagră), dar de o limpezime și culoare încântătoare. Ne întoarcem, toropiți de oboseală și căldură, la navă.

Radu CONSTANDACHE
student anul III la Academia Navală „Mircea cel Bătrân“

continuare în pagina 14

urmare din pagina 13

12.08. Am fost din nou la Cartagina (la muzeu, termele romane și teatrul pe care le-am vizitat, de această dată, în amănunte) am rătăcit apoi prin Tunis, trecând pe lângă palatul președintelui strănic păzit de soldați, spre plaja deasupra căruia se află un mic munte de pe care am admirat îndelung splendidul peisaj al întregului golf al Tunisului.

Mars, exerciții și tragere, în Mării Negre

13.08. Astă-noapte a avut loc manevra de plecare, care a început la ora 1,45. La ora 04,00 am intrat în gardă, tot la sala mașini. Lucrurile au început să intre în rutina vietii la bord, în timp ce "sedimentăm" imaginile luxurante "acumulate" la Tunis.

14.08. La ora 16,00 am avut un nou exercițiu de debarcare și, deși navigăm în apropierea Siciliei, nu ne-am apropiat de coastă. Înaintea exercițiului s-a derulat programul normal (am avut două cursuri dimineată și gardă de la 12 la 14). Seară s-a întînt o scurtă prelegere despre o luptă ce a avut loc în secolul trecut, între nave americane și ambarcațiunile piratilor tunisieni ce atacau navele comerciale care traversau zona.

15.08. Astăzi e Sfânta Maria și Zua Marinei Române. Ne gândim la coi de-acasă care se pregătesc de sărbătoare. Suntem de gardă în sală nautică. Atunci când am ieșit "la lumină" pe punte, văd că suntem lângă insula Pantelleria, în jurul căreia ne învărțim până la ora 15,00 când nava ancorează. E sărbătoare și la bord, iar programul e schimbat, cuprinzând jocuri și activități de divertisment. Insula Pantelleria, deși aridă și aproape pustie (are doar micul oraș turistic Pantelleria) oferă un frumos peisaj prin falezele sale înalte și stâncoase, ferăstruite adânc de mareea care a săpat peșteri și goluri și unde apa are o splendidă culoare albăstru-verzui. După-amiază acostăm lângă mica insulă Lampedusa, care ne face să ne gândim la autorul celebrei cărti "Ghepardul" – Tomaso di Lampedusa.

16.08. După cursuri am participat la o ședință de tragere – de data aceasta cu mitraliera antiaeriană, pusă pe suport, la pupa – țintele fiind la 50 m de pupa navei...

17.08. La orele 18,00 zărim coastele insulei Creta de-a lungul căreia începem să navigăm... Mai avem trei zile până la Alexandria.

Alexandria, fascinație la Piramide și reculegere la El Alamein

20.08. Ora 10,12 – s-a terminat manevra de acostare în portul Alexandria.

21.08. Cu siguranță, trăiesc una dintre zilele de care-mi voi aminti toată viața. Astăzi am vizitat una dintre cele două minuni ale lumii antice, încă existente – piramidele Kefren, Micerinos. M-au fascinat, pur și simplu, și încercarea de a "transcrie" pe hârtie dimensiunea sentimentului mi se pare stângace. Drumul de la Alexandria (220 km) a durat două ore și jumătate. Am traversat marele oraș port (3 milioane de locuitori) așezat de-a lungul coastei Mediteranei și, parțial, în Delta Nilului, înconjurat de lacuri și stufoare, apoi soseaua și început să străbată desertul care, contra așteptării, este o suprafață aproape plată. Am ajuns în localitatea Giza (o prelungire, practic, a orașului Cairo) care și împinge clădirile de la Nil până la poalele colinei pe care sunt piramidele la care ajungem stăcăndu-ne printre clădirile aglomerate. Trei milioane de blocuri de piatră (necesare doar pentru o singură piramidă) au fost transportate pe această cale. Ghidul spune că pentru un singur bloc (de 2,5 tone) era necesară o lună de zile, el fiind transportat pe bușteni și tras de sclavi. Se apreciază că în 20 de ani cât a durat construcția unei piramide, au murit 10.000 de sclavi. Fascinații am admirat aceste colosale construcții, am intrat în camera sarcofagului, mergând pe misterioasele coridoare din interiorul piramidei Kefren. Am coborât apoi la statuia Sfinxului, sculptată într-un singur bloc de piatră, întruchipare, parcă, a cternității ce sfidează timpul – secolele și milenii – privindu-le cu enigmaticii săi ochi. La întoarcere, în Cairo, am vizitat Muzeul Egiptului ce conservă un inestimabil tezaur al Egiptului antic, trei camere abia cuprinzând inventarul mormântului faraonului Tutankamon.

22.08. Dimineața am plecat spre El Alamein, vestitul câmp de luptă al celui de-al doilea război mondial, pe care s-au înfruntat, în plin desert, armatele engleze, italiene și germane, unde englezii lui Montgomery au înfrânt, la porțile Egiptului, trupele Axei, comandate de Rommel. Pe un teren concesionat Italiei pe 99 de ani, este construit un mic muzeu și un foarte frumos și bine întreținut mausoleu, de pe terasa căruia se deschide o largă priveliște, până la mare. Ne-am recules în fața acestor vestigii ale marii bătălii pentru Africa...

(VA URMA)

PROFESIUNEA MEA - STIINȚA

Este aproape un postulat faptul că istoria confruntărilor navale reprezintă nu numai o simplă confruntare a armamentului de la bord, căștigul de cauză avându-l cel cu armamentul mai puternic sau cu mai multe guri de foc, ci, este mai degrabă, o istorie a confruntării cirelerelor, a științei și artei militare în ducerea războului pe mare.

Aprofundarea studiului și perfecționarea cunoștințelor în știință militară, în timpurile actuale, atestate de susținerea unei teze de doctor în știință este, indiscutabil, un plus accesibil unui număr restrâns de profesioniști. Până nu de mult un astfel de plus era considerat, apriori, intangibil.

După '90, prin dispariția dirijismului în aprofundarea studiilor, un număr de 9 ofițeri cu grade superioare din Marina Militară română au susținut, de la suces, tezele de doctor în știință: comandor inginer Viorel MAIER (construcții navale), comandor inginer Tănase SUSANU (electrotehnică), locotenent-comandor inginer Valentin INCEU (electrotehnică), comandor inginer Cristian MAMO (electrotehnică) toti din Academia Navală "Mircea cel Bătrân", comandor Gheorghe MARIN (automatică), comandor Marius HANGANU, comandor Eugen LAURIAN, contraamiral Anatolie ZEMBA și locotenent-comandor Dorin MARA, toti în știință militară.

Ne propunem în numerole viitoare să-i prezentăm în cadrul rubricii de față pe toți acești ofițeri, dar și pe alții care și dedică o bună parte din timp studiului și elaborării unor lucrări de mare valoare necesare pregătirii marinilor, în general, și ofițerilor, în special.

* * *

Istoriografia navală românească s-a îmbogățit, de curând, cu o nouă lucrare de referință: "ARTA MILITARĂ A MARINEI MILITARE ROMÂNE ÎN CEL DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL", aparținând locotenent-comandorului DORIN MARA.

Bazată, în principal, pe studiu exhaustiv al documentelor de arhivă, neomitându-se însă și alte lucrări românești și străine publicate pe aceeași temă, lucrarea are o certă valoare științifică punând la dispoziția cititorului aspecte inedite privind acțiunile navale ale Marinei Militare române în cea de-a doua conflagrație mondială.

Campagna din Est, cum este denumită perioada 21 iunie 1941 - 23 august 1944, când România s-a aflat în stare de beligeranță cu Uniunea Sovietică, Marina Militară fiind continuu angajată în ducerea acțiunilor de luptă pe mare și fluviu era, după cum se stie, un subiect tabu.

Înălță, a sosit timpul ca un segment glorios al istoriei Marinei Militare să ne fie restituit, grație unor eforturi deosebite, intelectuale și nu numai, ale locotenent-comandorului Dorin MARA din Brigada Fluvial-Maritimă Tulcea care, de curând, și-a susținut teza de doctorat cu tema amintită mai sus, în fața unei asistente numeroase și a unei exigită comisiuni formată din reputați profesori universitari și istorici militari din Academia de Înalte Studii Militare.

Beneficiind de o atenție și riguroasă îndrumare din partea unui reputat istoric militar în persoana domnului colonel (r) profesor universitar doctor Nicolae Ciobanu, Dorin MARA abordează în mod sistemic acțiunile executate de forțele Marinei Militare făcând o analiză a raportului de forțe existent în acea perioadă pe teatrul maritim.

Așa cum aprecia domnul comandor profesor universitar doctor Marius Hanganu - șeful catedrei de marină, "este făcută o analiză a elementelor de artă maritimă, pe domenii, în apărare și ofensivă, cu prezentarea principalelor operații, respectiv, apărarea comunicațiilor, evacuarea, întrebunținarea navelor de suprafață și submarinelor pe comunicațiile inamicului și altele. Sistemizând

acțiunile fiecărui clăde de nave, a fiecărui gen de forte din Marina Militară, atât din punct de vedere al modului de conducere cât și al rezultatelor obținute în luptă, autorul dovedește calitatea de bun analist al fenomenului militar".

Aprecieră la fel de elogioase asupra lucrării de doctorat au avut și ceilalți membri ai comisiei: colonel prof. univ. dr. Petre Grecu, comandor (r) prof. univ. dr. Jipa Rotaru, locotenent-colonel prof. univ. dr. Valentin Clorbea, care, în final, au propus ca, în baza rezultatelor obținute la examene, în prezentarea referatelor și în realizarea lucrării să i se acorde locotenent-comandorului DORIN MARA titlul de doctor în științe militare, specialitatea istorie militară.

Succes și împliniri în activitatea științifică viitoare, domnule doctor!

Născut la 26 februarie 1955, în zodia peștelui (centru că tot se poartă... zodiacul) la Caransebeș, într-o familie în care tatăl era ofițer de aviație (azi comandor în rezervă), locotenent-comandorul DORIN MARA era predestinat să urmeze cariera militară pe care o începe în anul 1970 la Liceul Militar "Dimitrie Cantemir" din Breaza.

Chernarea mării, aspirațiile la gloria lui Magellan (sau, poate, ambele), care nu rareori se regăsesc în imaginația tinerilor adolescenți, i-au îndreptat pașii spre Institutul de Marină "Mircea cel Bătrân" din Constanța pe care l-a urmat între anii 1974 - 1978. Gloria lui Magellan se prefigură la orizont căci în perioada 4 martie - 30 septembrie 1976, ca student, în practică pe nava-scoală "MIRCEA" efectuează, celebră din acum, traversadă a Atlanticului numai cu velele ridicate (nava, evident) participând la regata Bermuda - Newport ("OP SAIL '76") și la festivitățile de la New York prilejuite de bicentenarul S.U.A. (4 iulie).

La absolvirea Institutului de Marină (1978) este repartizat într-o funcție mai... domestică. Ofițer secund și apoi comandant pe o vedetă blindată la Dunăre. Între anii 1982 - 1986 ocupă funcții de comandă pe diferite nave auxiliare ulterioară, timp de 2 ani, urmând cursurile Academiei de Înalte Studii Militare.

După 1988 a ocupat diferite funcții ca ofițer de stat major, mai întâi ca șef de stat major la o unitate de nave, iar apoi ca ofițer în Biroul operațiilor și pregătire de luptă al Marii unități fluvial-maritime. Începând cu anul 1995 este șeful acestui birou.

Locotenent-comandorul Dorin MARA mai are un frate, pilot, tot locotenent-comandor, care-l succede pe tatăl său în profesie, fiind zburător pe un MIG-23 la Timișoara, și o soră, procuror.

Martori fidel și susținători activi ai eforturilor în demersul său științific sunt, înălță, soția sa Ioana și fiica, Adela (elevă în clasa a șaptea) solidare în suportarea privatelor căci, nu-i aşa, o lucrare și o ascensiunea anvergură cere, pe lângă eforturi mari, mult timp (din cel cuvenit familiei) și... mulți bani.

La toate acestea s-ar mai putea adăuga faptul că locotenent-comandorul Dorin MARA este și coautor la două lucrări (tot de anvergură) - "MARINA ROMÂNĂ ÎN AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL - ALBUM", publicat în 1996 la editura MODELISM S.R.L. București și "MARINA ROMÂNĂ LA DUNĂRE", aflată în stadiul "bun de tipar".

E mult, e puțin? Greu de dat un răspuns. Mai degrabă este o provocare, încercați și... veți vedea.

Comandor Ioan DAMASCHIN

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

DISCIPLINĂ ȘI CREATIVITATE

„Munciți, perseverați, răbdăți când sunteți în suferință, ultați când, întâmplător, sunteți loviți pe nedrept din răutate sau din răzbunare și continuați în tacere și fără reclamă munca. Numai astfel vă veți ridica deasupra celor mici și vă veți servi cu adevărat PATRIA. Este cea mai corectă și valabilă răzbunare, singura onorabilă pentru haina militară”.

Mareșal ION ANTONESCU

Redimensionarea armelor, redefinirea funcțiilor acestora, profesionalizarea și diversificarea misiunilor sunt concepte de actualitate care încearcă să adapteze instituția militară la societatea în care "stăpânii" absolvenți sunt informația și tehnica procesării viitorului. În acest context liderului militar compatibil cu această societate nu-i vor mai fi suficiente competența profesională și cunoștințele tehnice ci va trebui să devină un producător de idei și cunoștințe, un creator de soluții inedite, un întreprinzător original care își

asumă riscuri și responsabilități situate, însă, în afara hazardului sau aventurismului.

La sfârșitul anului trecut ziarul "Observatorul militar" a găzduit în paginile sale unele dezbateri sociologice legate de "socializarea-desocializarea" cadrelor militare. Nu intenționăm continuarea acelor polemici dar ne vom referi la un singur aspect, amintit fără a fi explicitat, de către analistul cu pretenții de obiectivitate. Este vorba de "rigiditatea" sistemului de învățământ militar care, până în 1990, a promovat stilul "neparticipativ", cu tipare "demodate" și soluții

"bătute în cuie" pentru toate problemele cu care se poate confrunta un militar - de la cele mai banale la cele mai complexe - stil care nu stimula dezvoltarea factorului care dă "amprenta" personalității umane - creativitatea.

Consecințele aplicării acestui sistem "de tip vechi" nu trebuie globalizate în întreaga masă de "beneficiari" deoarece modul de receptare a fost, în mod evident, diferit de la om la om, exemplul cel mai la îndemână fiind o realitate incontestabilă - în perioada de referință au fost aduse contribuții care s-au dovedit perene, atât în ceea ce privește îmbunătățirea activității organismului militar, cât și rezolvarea problemelor generale ale societății. Toate aceste demersuri au solicitat din plin "filionul" creativității celor implicați dar numărul acestora a fost relativ scăzut față de cerințele actuale și de perspectivă.

O explicație a acestei adaptări a majorității la postura comodă de a-și însusi și aplica niște "șabloane" pentru rezolvarea diferitelor probleme cu care se confruntă, poate fi asociată cu ideea preconcepță a faptului că cei doi termeni din titlu - disciplina și creativitatea - ar fi incompatibili. Acest lucru nu este nicăieri specificat dar este simțit de multe ori când se încearcă metode originale, în afara "tiparelor", tentativele fiind taxate drept "mișcări în front". Este lesne de înțeles faptul că nu sugerăm nimănui să fie "creativ" în mănuirea armamentului sau alte situații specific militare, care reclamă o precizie matematică ci argumentația se referă, de exemplu, la modelul promovat cu succes de generalul George Patton, care le-a dat oamenilor săi posibilitatea să ajungă la potențialul maxim, aplicând principiul: "Nu le spune niciodată oamenilor cum să facă lucrurile, spune-le doar ce să facă și vei fi surprins de ingeniozitatea lor".

În ceea ce privește disciplina, element care asigură, în mod indisputabil, funcționarea normală și forță unei armate, ea trebuie considerată, în primul

rând, ca o expresie a solidarității de grup. În sprijinul acestei idei eforturile pentru întărirea disciplinei trebuie concentrate pe interacțiunile interumane și, mai ales, pe identificarea și eliminarea oportună a tensiunilor dintre militari ca indivizi și dintre ei și "organizarea militară". Când aceste probleme sunt rezolvate se poate vorbi de spirit de corp, de solidaritate de grup și de loialitate, elemente care compun, în esență, disciplina. Îmbrățișând o astfel de abordare asupra celor doi termeni, dispare orice falsă incompatibilitate dintre ei și ajungem la concluzia că atât disciplina cât și creativitatea sunt elemente inseparabile care, împreună, contribuie la trasarea profilului liderului militar de care are nevoie societatea astăzi și în perspectivă.

Identificarea, analizarea și rezolvarea acestor probleme sunt condiții esențiale pentru crearea unui mediu stimulativ, pentru formarea liderilor militari capabili să controleze situații inedite, să-și asume responsabilități adecvate, să inspire încredere, să mobilizeze oamenii în direcții constructive, menținându-le încrederea și loialitatea față de ARMATĂ.

Căpitan Costel SUSANU

ISTORIA ȘI CIVILIZAȚIA MĂRII NEGRE

Fideli obiectivului principal al revistei noastre, acela de a reflecta atât activitatea Marinei Militare cât și celelalte domenii care au ca problematică centrală Marea Neagră și Dunărea, semnalăm cititorilor noștri, în acest număr, existența unui master (studii aprofundate cu durată de un an) la Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Istorie, intitulat „Istoria și civilizația Mării Negre”. Începute din 1996, aceste studii aprofundate cu tematica menționată vîn să confirme orientarea care există deja la această facultate spre studierea sud-estului european și a regiunii bazinului Mării Negre. Spațiul limitat nu ne permite decât să prezentăm profesorii, care au avut amabilitatea – la rugămintea noastră – să-și prezinte, în câteva fraze, tematica cursurilor pe care le susțin, la secția de istorie modernă și contemporană.

**Prof. univ. dr.
Viorela Moisuc**

■ Profesor univ. dr. Viorela Moisuc (Statutul internațional al Mării Negre și al bazinului dunărean în secolele XVIII-XX). În cadrul cursului se abordează probleme legate de istoria relațiilor internaționale în cadrul căror s-a dezvoltat politica românească la Dunăre și Marea Neagră în secolele XVIII-XX. Punând în centrul acestei politici drepturile legitime și permanența intereselor românești în această zonă

geografică, România s-a pronunțat pentru respectarea principiilor de drept internațional, de suveranitate și egalitate pentru toate statele riverane și s-a opus ingerințelor manifestate de mariile puteri. Cunoașterea trecutului istoric în această problematică este extrem de utilă și în prezent, când aceleași trăsături se regăsesc și în politica noastră externă”.

Profesor univ. dr. Valentin Clorbea (Porturile Mării Negre. Istorie și civilizație. Conflictul în bazinul Dunarii de Jos și al Mării Negre în secolele XVIII-XX. Consecințe asupra activității portuare. Căi navigabile în spațiul pontic. Canalul Dunăre-Marea Neagră de la proiect la realizare).

“Cursul își propune, în esență, să prezinte evoluția porturilor maritime românești și a principalelor porturi ale Mării Negre în perioada precizată. Cunoașterea evoluției istorice a acestor porturi sub multiple aspecte este necesară pentru cursanții de la masterat pentru aprofundarea problemelor respective și pentru specializarea lor într-un domeniu care are o perspectivă destul de largă de cercetare și de dezvoltare. O altă

**Prof. univ. dr.
Valentin Clorbea**

parte tematică a cursului se referă la modul în care, în confruntările navale din secolul XIX-XX, porturile au fost apărate, la felul în care s-au desfășurat diferite acțiuni navale, confruntările legate de aceste operațiuni militare. O a treia parte a cursului se referă la evoluția ideii de realizare a canalului Dunăre - Marea Neagră, a construcției și traficului desfășurat pe canal. Pe ansamblu cursul servește studenților care urmează această

Studierea bazinului dunărean și a regiunii Mării Negre în atenția viitorilor istorici constănțeni

specializare, pentru că majoritatea lor își desfășoară activitatea în Constanța, în acest spațiu maritim, și au preocupări - fie că lucrează în presă, în învățământ sau cercetare - care tangentează aspecte din ceea ce li se prezintă și în acest curs".

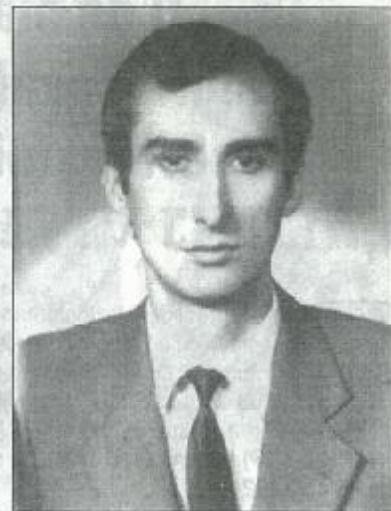
**Conf. univ. dr.
Gheorghe Dumitrașcu**

Conferențiar univ. dr. Gheorghe Dumitrașcu (Dinamica demografică și socială, structuri etno-confesionale și relațiile între etnii și națiuni, culturi și interfețe din bazinul Mării Negre). "În concepția mea, țările din bazinul Mării Negre înseamnă România, Moldova, Ucraina, Georgia, Azerbaidjan, Rusia, Turcia și Bulgaria, țări deosebit de diferite din toate punctele de vedere, afară de raporturile dintre România și Moldova. Problemele fundamentale pe care le abordez sunt următoarele: istoria, foarte pe scurt, a țărilor respective, pentru a înțelege problema; structurile economice, mai bine spus specificul economic până în perioada prezentă; importanța factorului demografic ținând cont de aceste ocupări economice, în evoluție. Mă

interesează structurile politice și apartenența acestor state de-a lungul timpului la diferite imperii și politica lor demografică: autohtoni, coloniști, mișcări de populație, molime, războaie, emigrări, imigrări. În perioada post-comunistă voi vorbi de raportarea factorului demografic din aceste țări, a țărilor însăși, la situația internațională, la încercări de integrare economică și chiar politico-militară. Mă interesează la modul cel mai serios racordarea la legislația internațională în probleme etno-confesionale, mai ales în condițiile în care perioada și spațiul cunosc asemenea conflicte internaționale și interetnice. Așadar, cursul încearcă să descrie, în măsura în care poate, un model de colaborare și de convietuire în zone dintre cele mai primejdioase ale Europei și chiar ale lumii (mă refer la zonele din estul Mării Negre). Cursul caută să găsească nu răspunsuri, ci învățăminte pentru ceea ce va urma. Vorbind despre perspectivă, fără îndoială (având în vedere schimbările de forțe care vor veni și zonele respective) că este vorba de mai mult hazard decât pronostic și mult mai mult decât certitudini".

Lector univ. drd. Marian Cojoc (Semnificația geo-strategică a bazinului Mării Negre la sfârșitul mileniului al doilea. Implicațiile integrării (neintegrării) euro-atlantice).

„În prima parte mi-am propus, și în bună parte am și realizat, o explicitare a termenilor delimitanți ai cursului, respectiv semnificația geo-strategică, problema sfârșitului de mileniu văzut în sensul acelei psihoteze care se naște la sfârșitul fiecărui mileniu, încheind cu prezentarea tezei euro-atlantice, și aceasta văzută nu oricum, ci de la ideal la realitățile concrete ale zonei. Personajul central în discuție este Marea Neagră, ca personaj

**Lector univ. drd.
Marian Cojoc**

conceput în maniera lui Fernand Braudel. O a doua parte a cursului privește statutul "privilegiat" al țărilor riverane Mării Negre: România, Ucraina, Georgia, Turcia, Bulgaria, Rusia. "Privilegiat" însă mai ales pentru Turcia, ca membru NATO, iar în cealaltă parte, Ucraina, ca un stat foarte "curtat" pentru potențialul său real din punct de vedere strategic, militar etc. Celelalte "personaje" prezintă și ele un interes deosebit care rezultă și dintr-o singură parcursare a programei cursului (mult mai amplă). Cursul este gândit - în ultimă instanță - și în această variantă, a deschiderii către realitățile zonei și mai puțin către lucrurile fabulante, date în general de presă și cu un pronunțat caracter speculativ. Această idee este o permanentă a cursului, un principiu dominant și se reflectă și în analiza pe care am făcut-o asupra integrării României și unde aminteam: "Să plecăm de la mitul spectacol la bluff-ul realității, pentru că de multe ori, furați de frumusețea frazelor, ajungem în situația deloc plăcută de a constata cu totul altceva".

Bogdan DINU

File de istorie

Ofițeri de marină străini - cavaleri ai Ordinului „MIHAI VITEAZUL”

Dintre ofițerii din Marina britanică doar doi au fost răsplătiți cu acest ordin: locotenent-comandorul Richard B. Davies, decorat cu O.M.V. cl. III prin I.D.R. nr. 2253 din 11.06.1919 și amiralul David Beatty, conte de Marea Nordului, prim-lord al Admiraliției britanice (1919 - 1927), distins cu O.M.V. cl. I prin I.D.R. nr. 3260 din 25.09.1924.

Născut la 17 ianuarie 1871 la Wexford, David Beatty a intrat în Royal Navy în 1884, având o ascensiune vertiginosă. Avansat contraamiral la numai 39 de ani, în 1913 este numit comandanțul Escadrei nr. 1 crucișătoare de linie, iar 3 ani mai târziu comandanțul Flotei din Marea Nordului. În această postură organizează apărarea antisubmarin, renunță la arhicunoșcutele rute patrulează, extinde numărul navelor de pază, creează celebrele "Q-boats" - nave capcană și introduce escorta convoaielor maritime. Cu o temeritate adesea condamnată de contemporanii săi, a promovat o strategie incisivă,

Amiralul David Beatty

Inspirat de confesiunile regretatului Cristian Teodorescu, reporter de război al Diviziei de Mare, unul din curajosi jurnaliști care au evocat eroismul dovedit de marinari români pe frontul de est al Mării Negre, în anul 1993 am inițiat în paginile revistei "MARINA ROMÂNĂ" o suita de articole dedicate cavalerilor Ordinului "MIHAI VITEAZUL" (în continuare O.M.V.). Întrucât în numerele 21 (5/1993), 27 (5/1994) și 32 (3/1995) s-au prezentat o listă de nume și, parțial, faptele exceptionale prin care s-au impus în fața inamicului o serie de marinari români participanți la cele două conflagrații mondiale, vă propun să-i cunoaștem în continuare pe ofițerii de marină străini căror le-a fost oferită cea mai înaltă distincție a Armatei Române.

afirmându-se în bătăliile navale de la Dogger Bank (24 ianuarie 1915) și Jutlandia (31 mai - 1 iunie 1916).

De cele mai înalte onoruri s-au bucurat, în schimb, ofițerii germani cu care Marina Militară română a cooperat în prima etapă a războiului. Astfel, prin I.D.R. nr. 2868 din 14.10.1941, Erich Raeder, mare amiral, comandanțul suprem al Marinel de Război germane, a fost decorat cu O.M.V. cl. III, II, I, "pentru felul cum a condus operațiile flotei germane pe întinsul oceanelor și al mărilor, contribuind la victoria armatelor aliate".

Fost sef de stat major al amiralului Franz von Hipper, Raeder a ajuns mare amiral în 1939, determinându-l pe Hitler să invadizeze, la 9 aprilie 1940, Norvegia și Danemarca. Argumentele sale au susținut nevoia Germaniei de a dispune de baze navale în spațiul nordic, care să permită navelor sale o mai mare mobilitate pe timpul ducerii acțiunilor de luptă în Marea Nordului. Pledoaria sa a dovedit viabilă, supremația septentrională constituind cheia succesului înregistrat până spre finele războiului de la Kriegsmarine împotriva navelor Aliaților.

Condamnă la închisore pe viață de Tribunalul Militar Internațional de la Nürnberg, Erich Raeder a fost grăbit datorită vârstei înaintate și sănătății precare, la 26 septembrie 1955. După eliberarea din închisoreea de la Spandau a trăit retras la Kiel, unde a murit la 6 noiembrie 1960.

Amiralul Kurt Fricke, șeful de stat major al Forțelor Navale de Sud germane, a fost și el decorat cu O.M.V. cl. III, prin I.D.R. nr. 2550 din 01.09.1942.

Prin I.D.R. nr. 77 din 15.01.1943 au fost onorați cu aceeași înaltă distincție cavalerescă, cl. III, amiralul Karl Georg Schuster, comandanțul Grupării Marină Sud, viceamiralul Hans Heinrich Würmbach, comandanțul Comandamentului German al Mării Negre, Azov și Caspică și viceamiralul Wilhelm Friederich Fleischer, comandanțul Misiunii Navale Germane în România.

File de istorie

Admirabil organizator, viceamiralul Fleischer a fost investit în funcția de șef al misiunii navale germane în țara noastră. Este a doua misiune specială încredințată personal de Führer. Prin strămutarea și pe litoralul vestic al Mării Negre a metodelor folosite pe coasta Franței, Fleischer transformă acest țărăm într-un teritoriu inexpugnabil înamicului și, în consecință, se implică activ în campania de instruire a echipajelor românești. **"Românul are un talent înăscut pentru marină. Ofițerii au o foarte frumoasă pregătire teoretică. Soldații sunt și ei foarte inteligenți - toți prind deopotrivă de repede. Au multă bunăvoiță - sunt mai ales excelenți camarazi... Mi-a fost o adevărată bucurie să le fiu dascăl".**

Marele amiral **Karl Dönitz**, comandantul Comandamentului Suprem al Marinei de Război și Forțelor Submarine germane s-a numărat, de asemenea, printre decorații cu O.M.V., cl.III și II, acordate prin I.D.R. nr. 1012 din 12.04.1943. Succesor al amiralului Raeder în fruntea Kriegsmarine, Dönitz a fost adeptul "războiului submarin total". Desemnat, în testamentul lui Hitler, drept viitor lider al celui de-al treilea Reich, acesta își asuma guvernarea pe timpul celor câteva zile care urmează suicidului Führerului, la 2 mai 1945, și semnează, șase zile mai târziu, actul capitulării necondiționate a Germaniei naziste.

Condamnat la 10 ani închisoare de aceeași sentință internațională, Karl Dönitz a fost pus în libertate la 1 octombrie 1956 și a trăit la Aumühle, lângă Hamburg, unde s-a stins din viață la 24 decembrie 1980.

În mai 1944, într-un schimb de mesaje cu generalul Nicolae Șova, ministru subsecretar de stat pentru Marină pe lângă Ministerul de Război, Dönitz avea să remарce cu franchețe: **"Colaborarea Marinei române și germane cu ocazia evacuării vitejilor luptători din Crimeea, sub greaua presiune a înamicului, e o nouă plătră de hotar în lupta comună dusă de națiunile noastre aliate. Vă rog să exprimați mulțumirile căt și sentimentele mele de recunoștință tuturor marinariilor, atât celor din marina de război română, căt și celor din marina comercială română, care, ajutând pe camarazii lor de pe uscat, prin vitejia lor și-au îndeplinit misiunea lor cu succes și fără nici o precupețire..."**

Un alt ofițer german decorat, "post mortem" însă, cu O.M.V.cl.III prin I.D.R. nr. 1297 din 12.07.1944 a fost viceamiral **Gustav Kiesseritzky**, comandantul Amiral German Marea Neagră (Admiral Schwarze Meer), căzut în noiembrie 1943 pe frontul de la Kerči. Ca urmare, comanda Comandamentului Marinei germane din Marea Neagră a fost preluată de contraamiralul (ulterior, viceamiral) **Helmuth Brinkmann**, căruia i-a fost atribuită, în mai 1944, aceeași distincție, drept replică la un gest similar: **"Decorarea comandanților și echipajelor române, cu cele mai distinse ordine germane de vitejie - avea să-i scrie generalul Șova - este încă o**

Constanța 1940 - viceamiralul Helmuth Brinkmann în vizită la bordul torpiloarelor românești

mărturie de neutăță camaraderie pe câmpul de luptă. Înfrâterea prin jertfa săngelui în comun vârsat este chezașla viitorului și a victoriei noastre. Pentru înțelepciunea și dârza dv. conducere, Maiestatea Sa Regele a binevoit a vă acorda Ordinul "Mihai Viteazul", iar bravilor dv. colaboratori, comandanți de echipaje, le-a acordat diferite ordine de război, pentru cinstirea neutrăților fapte de arme în cea mai măreață operațiune de război din Marea Neagră..."

În sfârșit, singurul cavaler din afara continentului european decorat cu O.M.V. cl.III, prin I.D.R. nr.123 din 06.01.1922, a fost contraamiralul **K. Sato** comandantul Diviziei Navale Japoneze din Marea Mediterană.

Contextul politico-militar și rațiunea în numele căror au binemeritat Ordinul „MIHAI VITEAZUL“ de la patria română distinșii cavaleri străini precum și deznodământul ilustrelor cariere ale multora dintre ei, nu fac decât să reconfirme justețea butadei: **"De la Capitoliu la stâncă tarpeiană nu e cale lungă".**

Căpitán Marian MOŞNEAGU

RESPIRAȚIA SPIRITALĂ A MĂRII

Cercul Militar din Constanța Cinstind memoria marelui **EMINESCU**

Cinstind memoria poetului național MIHAI EMINESCU, Cercul Militar Constanța în colaborare cu Liga Navală Română, A.R.P.I.A., Liceul "Ovidius", Școala generală nr. 40 "Aurel Viaicu" și formația "Mandolineta" a organizat, pe 15 ianuarie a.c., un recital literar muzical dedicat comemorării a 148 de ani de la nașterea poetului LUCEAFĂR.

La spectacol, după o scurtă comunicare susținută de CAm. (r) George Petre, pe tema "Mai am un singur dor", a participat Corul "Vox Maris - Studio", al liceului "Ovidius" (dirijat de maestrul Boris Cobasian, personalitate marcantă a muzicii românești), care a interpretat piesele "Ave verum" de B. Cobasian, "Os justi" de Anton Bruckner, "Cântec din folclorul negru" de William Henry Smith și "Suită în stil tradițional" de Corneliu Cezar.

Un grup de copii, talentați și sensibili, îndrumați de profesoara Lucica Zanchi a prezentat (convingător!) poeme ca: "Rugăciune", "Când marea", "Rugăciunea unui dac", "Cărțile", "Ah, mirea buzel tale!", Am remarcat pasiunea frumoaselor interprete Cătălina Badea, Georgiana Ionescu, Mihaela Cheltan, Andreea Lungescu, Anca Boca, Ioana Joca și pe Tânărul George Cotoban.

Partea a doua a spectacolului a fost susținută de cunoscută și apreciată formație vocal-instrumentală "Mandolinata", condusă de profesorul Ilie Belcă, care a interpretat emoționante piese muzicale: "Mai am un singur dor", "Fiind băiet, păduri cutreieram", "Pe lângă popii fără sof", "Sara pe deal", "Dorința", interpretate de tinerii soliști Anton Ionescu, Denis Petrescu, Corina Negulescu și "veterana" colaboratoare, doamna Iacobina Vlad, fostă prim-solistă a Operei Tomitană.

În acest context, elevalele Adriana Sârbu, Camelia Cristea și Diana-Maria Cojocaru de la Școala generală nr. 40 "Aurel Viaicu" și-au adus contribuția cu "O rămâl", "Călin" și piesa muzicală "Eminescu" lansată, în urmă cu ani, de duetul Ion și Doina Teodorovici. Poemul "Eminescului", de Geo Vlad, a încheiat o manifestație de o elevată simțire românească, urmărită de un numeros public românesc.

CUVINTE

ALBASTRE

Frumoasă este
când râzi peste mare -
cubita mea cu ochi de cer,
am să ti sărut lacrima steloi
și valul,
și inima de piatră
Am să mă pierd căutând
amintiri,
cuvinte albastre
în eternitatea clipei de ieri.

UN SOLDAT... POET

Venit la Cenacul "M. Sadoveanu" pe ultima sută de metri - înainte de lăsarea la vatră - soldatul SILVIU VALENTIN M. PERJULESCU se dovedește - prin texte aduse la noi - un real talent. Meditativ, pasional, îndrăgostit, abordează marile teme, de totdeauna, ale poeziei: dragoste, moarte, timpul, cuvântul, marea și frământările Tânărului "exilat" pentru o vreme. Îi sugerăm să fie mai îndrăznet, să se bată prin redacțiile revistelor pentru poemele sale frumusețe, cu metafore socante, uneori. Îi urăm bun venit pe "valorile" poeziei și "vânt bun din pupal". În întreprinderea viitoare. Așadar, pe numă "GRIGORE ANTIPA" a făcut armata un soldat - poet!

M. SINGURĂTATE

E Tânăr,
Am să-mi astern cuvintele
deasupra mărilor
păsind încet peste ecoul
timpului.

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Cine nu-l cunoaște pe nea Costel? Pe aviatorul care a immortalizat pe carton chipurile tuturor prietenilor din cenacul "M. Sadoveanu" și a deschis expoziții cu portretele lor, cu imagini ale Constanței și Dobrogei, cu flori, vestigii ale trecutului, cu monumente ale eroilor neamului, cu copii. Pe inspiratul autor care a publicat articole dedicate militariilor din armata română, care a

CERCUL MILITAR CONSTANȚA a 16-a LANSARE DE CARTE

scris scenariile unor filme documentare - premiate la concursurile naționale de gen; care a publicat versuri sensibile în reviste și ziară militare dar și în cele tomitane ("Tomis", "Metafora", "Marina Română"), la radio și T.V. "Nea Costel" - PRIETENUL TUTUROR - ne-a oferit, recent, o mare bucurie: lansarea plachetă de versuri "MUGURI DE PÂMÂNT", apărută la Editura Metafora, lector de carte fiind Arthur PORUMBOIU - membru al Uniunii Scriitorilor. O carte în care iubirea pentru Dobrogea și oamenii ei, oamenii ai pământului, ai mării și ai zborului se completează cu omagiu pentru eroii neamului și pentru frumusețile naturii din jur.

"MUGURI DE PÂMÂNT" - muguri de poezie care relevă marea sensibilitate a unui om cu totul deosebit: lt. col. (r) **Constantin OPREA**, prieten - cu vorba și cu faptele - al Cercului Militar Constanța.

Cu prilejul lansării, -într-o sărbătoare de suflet și lumină, și-au spus gândurile, despre om și carte, scriitorii Arthur Porumboiu, Sanda Ghinea, Ana Ruse, cpt. Valentin Busuioc, col. (r) dr. Nicolae Necula (membru ai Uniunii Scriitorilor), Petru Brumă, cdor. (r) Valentin Donici, cpt. (r) Ion Bonchis, Ion T. Stefan - directorul Editurii METAFORA și Geo Vlad - secretarul cenacului "M. Sadoveanu".

A prezentat un recital (din carte!) cunoscutul interpret de poezie Florin Chelaru; a omagiat sărbătoarea, prin cântece, solistul Vivi Petcu - de la Teatrul "Fantasio"; au "sponsorizat" carteia și toată întâlnirea doamna Reta (soția autorului), copiii, ginerii, niorile și nepoții - familiile de militari români.

Expoziția de fotografii, enigmistică și grafică au completat armonios momentul sărbătoresc dedicat omului Constantin OPREA.

Note de lector

AVIATORUL HORIA AGARICI - UN OMAGIU SEMNAT DE ALT AVIATOR

Un alt debut în cenacul "Mihail Sadoveanu", al Cercului Militar Constanța - căpitan aviator (r) **Ion I. BONCHIS**, un împărtînit în cercetarea vieții legendarului HORIA AGARICI - eroul aviator al celui de-al doilea război mondial - cu carteia "PE ARIPI DE IAD ȘI DE ÎNGER". Volumul, apărut în ianuarie la editura "Metafora" - sub îngrijirea scriitorului Arthur Porumboiu - se constituie ca o carte document care încearcă, printr-un stil direct, nesofisticat, să lămurească aspecte din mult disputată viață a lui Horia Agarici.

Evocând imagini de luptă, de camenți, de fapte și de viață dintr-o Constanța bulversată de război, dar și din anii care au urmat, Ion I. BONCHIS dovedește apetența sa de cercetător al arhivelor, curajul de a polemiza cu cei care vor să-l demitzeze pe eroul - aviator, hotărârea fermă de a scoate la lumină adevăruri ascunse mult timp.

O carte lansată la Cercul Militar, pe 22 ianuarie 1998, în prezența unui public numeros și avizat, care merită să fie citită.

COMPATIBILITATEA ELECTROMAGNETICĂ ÎN ROMÂNIA

ACER - Asociația pentru Compatibilitatea Electromagnetică din România

Compatibilitatea Electromagnetică (CEM) numește capacitatea mijloacelor electrice, electronice, radiotehnice de a funcționa simultan în același mediu/spațiu fără a se perturba reciproc, neintențional.

CEM este un domeniu interdisciplinar al științei și tehnicii moderne care, în prezent, capătă o importanță din ce în ce mai mare datorită introducerii pe scară largă a mijloacelor electronice sensibile în toate activitățile tehnico-economice, sociale, culturale sau domestice, dezvoltării sistemelor mari de comunicații la distanță, de radionavigație și audio-vizuale, precum și a echipamentelor inteligente în gestionarea acestora.

Po de-o parte, sursa perturbătoare puternică care acționează în mediul electromagnetic ambient (rețelele de transport, convertori energiei electrice, electronice de putere, emițătoarele radicelectronice, telefonul mobil etc.) sunt în număr din ce în ce mai mare iar, pe de altă parte, dispozitivele electronice lucrează cu semnale slabe, elemente din ce în ce mai sensibile ale căror defectare și/sau distincționalitate potențială devin din ce în ce mai importante.

În țările dezvoltate ale lumii s-au luate deja măsuri cu caracter legislativ, obligatoriu atât pentru evitarea poluării mediului electromagnetic, cât și pentru asigurarea funcționării echipamentelor sensibile la parametrii proiectați, adică pentru asigurarea CEM. Astfel s-a creat și se dezvoltă o infrastructură formată din laboratoare de specialitate și centre de certificare CEM, iar institutele de cercetare-dezvoltare ale marilor firme producătoare sau ale universităților de prestigiu sunt deosebit de active în acest domeniu de mare actualitate.

La nivel continental, prin Directiva EMC 89/336 EEC, Comunitatea Europeană a introdus obligativitatea certificării CEM (atestată de sigla "CE"). În țările membre, a tuturor serviciilor și produselor introduse pe piață, începând cu 1 Ianuarie 1995.

În România asigurarea CEM este în fază incipientă, atât din punct de vedere legislativ cât și din punct de vedere al realizării produselor care să răspundă integral normelor internaționale în domeniu. Există totuși preoccupări recordante pe plan național (complementare cele enumerate în numărul precedent al revistei):

- Laboratorul de CEM pentru încercări de imunitate și măsurarea perturbațiilor conduse, acreditat RELAR, realizat la ICMET Craiova, destinat în special încercării și măsurării echipamentelor din circuitele secundare ale sistemului electroenergetic și electronicii de putere;
- Laboratorul de CEM al ICPE București, destinat îndeosebi realizării de echipamente de încarcare și asigurării CEM la aparatura electrocasnică;
- Laboratorul de CEM al PROCTEL București, destinat încercării echipamentelor de telecomunicații;
- Laboratorul de măsurare a perturbațiilor radioelectroneice la Registrul Auto Român;
- Laboratorul de ÎNCERCĂRI LA ÎNALȚĂ TENSIUNE pentru cercetare științifică și Laboratorul de CEM pentru învățământ ale UPB.

În unele laboratoare s-a reușit achiziționarea de echipamente performante precum generatoare de imunitate peninsulă perturbații conduse (burst, generator de impuls combinat tensiune-curent) la ICMET; generator de descărcări electrostatică, ICMET și PROCTEL; aparaturi pentru măsurarea perturbațiilor radioelectroneice în domeniul 150 kHz – 1GHz la RAR.

Firmele constructorice de echipamente electric și electronic (Electropuțu S.A., Electroaparajat S.A., Inda S.R.L., AFERRO etc.) sunt interesate în crearea de produse conform cerințelor normelor CEM internaționale.

Activitatea în domeniul CEM desfășurată la universitățile tehnice - U.P. București, U. Timișoara, Academia Navală Constanța, U.T. Iași, U. Craiova, U. Cluj – reprezintă un factor determinant pentru implementarea CEM în România, atât prin cercetare proprie, cât și prin pregătirea viitorilor specialiști.

Problema celor mai dificile pentru implementarea CEM în România o reprezintă reala zonă testărilor de imunitate pentru câmp electromagnetic radial, conform CEI 1 000 - 4-3, respectiv asigurarea măsurării emisiilor perturbătoare conform CISPRE 16 - 1,2. (Estimativ, numai pentru realizarea unei camere anechoide ar fi necesară o investiție de cca. 5 milioane DM - sume oferite de către Cehia și Ungaria în cadrul unor programe PHARE).

Ministerul Cercetări și Tehnologiei are în Planul de cercetare -

dezvoltare, subprogramul "Mașini și Echipamente electrice, bunuri de larg consum", modulul COMPATIBILITATE ELECTROMAGNETICĂ și ELECTRO-SECURITATE ale cărui obiective sunt:

- Management CEM. Amonizare legislativă și normativă;
- Asigurarea CEM pentru componente și sisteme care poluează mediul;
- Efectele biologice ale câmpurilor electric și/sau magnetic;
- Ecranarea câmpurilor electromagnetice radiate și materiale specifice;
- Protecția la perturbații electromagnetice concuse;
- Sisteme de încercare și măsurare CEM;
- Depoluarea electromagnetică a mediului ambient;
- Creșterea calității vieții.

Ampliora problematică CEM în lume a făcut ca și în România să apară nevoia unor eforturi și diverselor centre cu profil de activitate în domeniu - inclusiv din armată (aviație, marină) -, precum și ale unor personalități și specialiști, întăriorganizație.

Asociația pentru Compatibilitatea Electromagnetică din România (ACER) este o organizație profesională, neguvernamentală, nonprofit, de persoane juridice și fizice, constituită la Craiova în adunarea din 22 mai 1997, având printre membri fondatori principalele universități tehnice, institute de cercetare - dezvoltare, regii autonome și întreprinderi producătoare de echipament electric și electronic, specialiști în domeniu, personalități ale științei și tehnicii din țară și străinătate).

Obiectivele principale ale ACER sunt:

- Promovarea CEM în toate domeniile social-economice din România;
- Participarea la elaborarea de acte normative, standarde și proiecte legislative;
- Stabilirea și promovarea de relații profesionale cu organizații naționale și internaționale profileate pe cercetare - dezvoltare, producție, standardizare etc.

Activitatea curentă a ACER este asigurată de președinte și secretar la sediul din Craiova, Calea București 144 (în clădirea ICMET).

ACER este reprezentată la întâlniriile pregătitoare în vederea constituiri:

- Colegiului Consultativ pentru Cercetare, Dezvoltare, Inovație;
 - Consiliului pentru Știință și Tehnologie;
 - Comitetul Președinților de Domene ale Științei și Tehnologiei;
- precum și la panelurile de evaluare a programelor și proiectelor de cercetare științifică, de către președintele - dr. ing. Andrei Marinescu, directorul ICMET Craiova.

Programul de lucru ACER urmărește:

- asigurarea cooperării și schimbului de informații între membri;
- implementarea de programe privind folosirea bazei experimentale din țară:
- edilarea "Buletinul ACER"
- facilitarea accesului la publicații de specialitate;
- informarea operativă a membrilor asupra normelor de CEM preluate cu standarde naționale;
- realizarea unei activități de propagandă profesională;
- susținerea participării membrilor săi la congrese, simpozioane, expoziții etc. pe plan regional, național și internațional;
- inițierea și întreținerea de relații profesionale cu organizații și organisme naționale și internaționale pe profil de cercetare - dezvoltare, producție, standardizare în domeniul CEM.

Concluzii:

1. ACER realizează, ca unul unicat al eforturilor pentru promovarea CEM în România;
2. ACER reprezintă, prin potențialele științifice și tehnice ale membrilor săi, forul național CEM, capabil să propună și să participe la realizarea subprogramului CEM și MCI;
3. ACER poate reprezenta pe plan internațional un partener credibil pentru participarea la programe de dezvoltare zonală, colaborare bilaterială în domeniul CEM.

Cdr. ing. drd. **Traian MOȘOIU**,
Conf. univ. dr. ing. **Alexandru SOTIU**

N.R. *) - Autorii au participat la adunarea de constituire, fiind atestați "memri fondatori" ACER; Germania și Elveția.

MAGAZIN ◆ MAGAZIN

U.S. NAVY PE TRAIECTORIA SECOLULUI XXI

Dezvoltarea forțelor maritime militare ale oricărei țări se realizează după programe și proiecte bine definite, transpusă în realitate după o analiză complexă a tuturor factorilor care țin de acest domeniu și potrivit doctrinei militare maritime a statului respectiv. Statele Unite ale Americii - prima putere maritimă a lumii - nu face excepție. Pentru cititorii interesati prezentăm evoluția nivelului de forțe ale U.S. Navy și proiecțiile pentru viitor.

În prima parte a tabelului sunt redate unitățile navale administrate numai de Marina Militară a Statelor Unite, și aici cifra globală este principalul element al structurii de forțe care este examinată atunci când este necesar stabilirea capacitațiilor generale și mai departe stabilirea reducerilor specifice. La rubrica "Unități de sprijin logistic" sunt înregistrate acele unități cu echipaj format exclusiv din personalul U.S. Navy și navele de aprovizionare aparținând MSC (Military Sealift Command - Comandamentul Transporturilor Militare Maritime) și care operează continuu cu unitățile combatante.

În schimb, în cea de-a doua parte a tabelului sunt trecute unitățile navale destinate transportului maritim strategic, care - deși sunt gestionate de MSC (care este ramura maritimă a Comandamentului Transporturilor Interforțe) sunt încadrate cu echipaj civil - au la bord o parte din personalul militar al U.S. Navy în serviciu activ sau în rezervă; motivul pentru care și acestea sunt trecute se datorează revenirii periodice a acestei flote pentru operații contingente.

De relevat, în sfârșit, că la operațiile navale globale ale Marinei Militare a Statelor Unite participă, aproape regulat, chiar și alte unități aparținând MSC (peste 300 de platforme de tipuri, dimensiuni și caracteristici variate) lipsite de armament, încadrate cu echipaj civil și implicate - în timp de pace - în activitatea maritimă de sprijin general în favoarea altor administrații ale statului.

În ceea ce privește evoluția cifrelor din acest tabel, spațiul restrâns nu ne permite să facem un comentariu, lăsând pe seama cititorilor să tragă concluziile necesare.

Floță combatantă	1995	1997	2003	Perspectivă
Portavioane	12	12	12	12
Submarine strategice	16	18	14	14
Submarine de atac	83	73	52	50
Unități de sprijin și escortă	181	128	120	116
Unități de asalt amfibiu	39	43	38	36
Unități de sprijin logistic	43	38	35	30
Unități de luptă împotriva minelor	15	22	27	27
Unități de patrulare coastă/asalt	33	18	33	33
TOTAL	372	352	331	318
Transport maritim strategic				
Floță rapidă pentru transportul mijloacelor și materialelor	8	11	12	21
Floță preoperatorială (M.P.S.)	13	13	13	16
Unități de sprijin tehnic pentru aviația ambarcată	2	2	2	2
Nave spital	2	2	2	2
TOTAL	25	28	29	41

ŞTAMPILE DE BORD - USS OAK HILL (LSD 51)

În luna decembrie portul Constanța a fost vizitat de două nave americane: USS OAK HILL (LSD 51) și USS SHREVEPORT (LPD 12). În rubrica din acest număr vă vom prezenta stampila de bord a navei OAK HILL, o cașetă bine realizată. Misiunea principală a navei este de a andoca, trasporta și lansa navele de debarcare pe pernă de aer ale Marinei, precum și alte nave și vehicule amfibii cu echipajele lor și infanteriștii marini, în zone de conflict ale lumii. Aceste elemente, alături de cele care se leagă de doctrina și persoana președintelui american James Monroe (inclusiv locuința acestuia de la Oak Hill) se regăsesc pe această ștampilă. Pentru cei interesați mentionăm că am intrat și în posesia unei medalii emise cu prilejul intrării în serviciu a navei, la 8 iunie 1996, la New Orleans (mai multe date tehnice pot fi găsite de cititorii la rubrica "Parteneriat pentru Pace", din acest număr).

Pe scut găsim următoarele elemente: capul vulturului, derivat din armele familiei Monroe, care aduce aminte de moștenirea localității Oak Hill, după care a fost numită nava, și care reprezintă, de asemenea, Statele Unite; roză vânturilor face referire la navele și la faptul că nava poate opera în orice regiune a lumii; ancora simbolizează încercările și anvergurile vieții de marină.

Pe panaș avem: torța, derivată din torța Statului Libertății, care reprezintă libertatea și se referă și la

protectia menționată în motto-ul navei, stelele înregistrează numărul de stele de luptă acordate primei nave care a purtat acest nume, pentru serviciul în cel de-al doilea război mondial (LSD 7).

Suportii reprezintă săbiile de ofițer de Marină și Infanterie Marină încrucisate și se referă la misiunea navei în comun cu Corpul de Infanterie Marină al S.U.A. în operațiunile amfibii.

Motto-ul navei: "Protectorul națiunilor" derivă din doctrina Monroe care a fost elaborată de președintele Monroe, în casa sa din Oak Hill.

VIITORUL INSTRUIRII APARȚINE CALCULATORULUI ȘI REALITĂȚII VIRTUALE

Pe data de 29 ianuarie 1998 Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost gazda unei interesante conferințe ținută de profesorul Paolo Noja, directorul Institutului Gajon pentru Tehnologie, din Torino. Institutul, înființat în 1949, își desfășoară activitatea ca un grup de lucru în cadrul NATO, în special în domeniul instruirii personalului pe calculator și al perfecționării acestor mijloace în realizarea întreținerii și sprijinului logistic.

Titlul conferinței, „Realitatea virtuală multimedia și inteligența artificială. Noi aplicații în realizarea instruirii pe calculator și a sprijinului logistic integrat”, spune, poate, prea puțin despre dezvoltarea explozivă din domeniul calculatoarelor, a realității virtuale și a aplicațiilor acestora. Miniaturizarea a dus la realizarea unor instrumente de lucru de dimensiunile unui pachet de țigări și cu facilități greu de crezut pentru dotarea actuală a Marinei Militare. Deși foarte costisitoare, aceste noi metode de instruire sunt deja aplicate din deceniu trecut în țările membre NATO. Cum spunea - nu fără învidie - unul dintre participanți „instruirea costă” (mai ales cea pe calculator), dar în mod cert ea reprezintă viitorul.

Rubrica MAGAZIN realizată de Bogdan DINU

Scutul patriei

Periodic al Armatei a 4-a „Transilvania”

La 12 februarie 1998, gazeta SCUTUL PATRIEI a sărbătorit împlinirea a 50 de ani de la prima apariție, prilej cu care ziariștii marinari au transmis mesajul lor de felicitare.

„BUN CART ÎNAINTE“, dragi camarazi!

Colectivul redacției revistei MARINA ROMÂNĂ are deosebita onoare și placere să vă ureze, stimări camarazi de idei și profesie de la ziarul SCUTUL PATRIEI, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la prima apariție, conform tradiției marinărești, „bun cart înainte“ pe tumultuoasa „mare“ a publicisticii românești, împliniri profesionale și personale, sănătate și „La mulți ani!“. Folosind acest prilej aniversar, vă transmitem, din inimă, de aici, de la jărmul românesc de mare, sincere felicitări pentru activitatea desfășurată, pentru devoțiunea dumneavoastră față de sfintele idealuri ce vă animă - și ne animă - iubirea de Țară și Drapelul tricolor, față de Armata Română.

MARINA ROMÂNĂ

Nemuritorul MURPHY

Fii primul care propune ridicarea sedinței. Vei deveni popular pentru că astă așteaptă totă lumea.

Indiferent ce se întâmplă, întotdeauna se găsește cineva care știe că așa se va întâmpla.

Când soția hotărăște să se împace cu tine, imediat vei afla că amanta a rămas însărcinată.

Dacă vrei să omori o idee, formează o comisie care să se ocupe de ea.

Când orice procedeu esuează, citește instrucțiunile.

Cealaltă coadă merge întotdeauna mai repede.

MARINĂRIE

ORIZONTAL: 1) Format prin unirea a două puncte de pe harti; 2) Navă care transportă piatră la dig — Două note într-o gamă!; 3) Cute, cute! — Sustine vela; 4) Port spaniol la Marea Mediterană; 5) Delegat la doc! — Se petrece în amurg!; 6) Ofițeri de cart la comandă; 7) Port fără diguri! — Verigă — Insule pe anumite hărți!; 8) Pitrură strălucitoare; 9) Te salvează de la înec — Nu e cal dar trage la edec; 10) Catastrofă.

VERTICAL: 1) Privitor la stele; 2) Latitudine (abr.) — Operă vie; 3) Filă putredă! — 25,4 milimetri; 4) Adaptață la nave; 5) Ochet — Egali; 6) Destinație — Amici!; 7) Precum acul busolei; 8) Agățată; 9) Nod! — Repetitie — Întreg (reg.); 10) Regimuri dictatoriale.

Căpitan Ioan CHIȘ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2								●		
3		●							●	
4	●									
5		●			●					
6										
7		●			●				●	
8										
9							●			
10										

PRET 1.500 lei

